

Școala Gimnazială „Traian Dârjan”, Cluj-Napoca

Muguri de lumină

Numărul 25, aprilie 2022

ISSN 2068-3197

ECHIPA REDACȚIONALĂ

Mnerie MIRUNA
Daria DEMETER
Raul GĂLĂȚAN
Cătălin URSAN
Alessia COSTEA
Rebeca VARGA

REDACTOR ȘEF

Andreea GEREBENEȘ

COORDONATORI REVISTĂ

Prof. Alina MIHAI
Prof. Oana-Cătălina NEAG

CADRE DIDACTICE COORDONATOARE ELEVI

Prof. Oana-Cătălina NEAG
Prof. Alina MIHAI
Prof. Gabriela ROȘCA
Prof. Mădălina RUS
Prof. Iulia MÂNZAT
Prof. Alexandra IOJIBAN-POPAN
Prof. Bianca BERKI
Prof. Mariana COJOCARU
Prof. Ștefan NACIU
Prof. Iustin IEDERAN
Prof. Mihaela Maria PĂVĂLUȚĂ
Prof. Ioan SÎNCRĂIAN
Prof. Cristina GHEORGHE
Înv. Mădălina CHEȚAN
Înv. Adina POP
Înv. Denisa BUCUR
Înv. Claudia DEMETER
Înv. Mădălina CHEȚAN
Înv. Gabriela SZEKELY
Înv. Salomica Dana SZENTMIKLOSI

COPERTĂ ȘI DESIGN

Camelia LĂCĂTUȘ
Prof. Oana-Cătălina NEAG

DIRECTOR,

Prof. MIHAELA MARIA PĂVĂLUȚĂ

A început școala!

Anul acesta școala a început cu multe emoții și întrebări, dar ne-am bucurat că am putut avea o festivitate de deschidere, nu ca anul trecut când nu s-a putut organiza nimic. Ne-am adunat toți în curtea școlii, cu distanțare și mască, și ne-am bucurat foarte mult să ne revedem cu colegii,

profesorii și cu doamna director.

Am ascultat discursul preotului și am zis o rugăciune. Apoi, doamna director ne-a prezentat clasele. Mi-a plăcut enorm să văd că unii colegi au aplaudat tare și au strigat de bucurie când li s-au anunțat la microfon clasa și diriginta. Am fost foarte impresionată să văd cât de mici sunt cei din grupa pregătitoare! Când mă gândesc că și eu am fost ca ei...

La final toți am mers în clasele noastre să primim manualele, să discutăm cu doamna dirigintă despre orar și să primim alte informații noi.

Am întrebat, în zilele următoare, câțiva colegi și profesori cum s-au simțit după prima zi de școală și acestea sunt răspunsurile:

„Mă bucur că pot să mă întâlnesc cu colegii pe care nu i-am mai văzut de foarte mult timp. Am văzut că avem și profesori noi așa că va fi un an interesant.” - Ciorbă Crina clasa a VII-a B.

„Eu am emoții pentru că avem o dirigintă nouă și sper să fie bună cu noi. Nu știu, încă, ce predă, însă am văzut-o înainte pe hol și e foarte frumoasă. Urmează azi să am oră cu ea așa că mă

grăbesc să nu întârzii.”- Lăkatuș Samira a VI-a B
„Am început anul frumos, la școală, cât de cât mai normal și mai aproape de cea ce știam noi din anii trecuți... Sper să rămânem sănătoși, să venim la școală cât mai mult timp și să învățăm cât mai multe împreună.” a spus doamna profesor Neag Oana.

O altă elevă din clasele mici a spus: „Sper să venim la școală, nu mai vreau on-line anul acesta...”.

Toată lumea pare foarte bucuroasă după prima zi de școală, iar eu sper să rămânem la fel de voioși până la finalul anului școlar.

Acum, pentru că suntem mai multe clase și orele parcă sunt mai multe, mai ales că sunt clasa a VII-a, sper să nu fie greu și să învăț cât mai multe. Mi-e dor de concursurile și activitățile pe care le făceam la școală, sper

să iau parte la cât mai multe, dacă este pandemie. Nu în ultimul rând, sper că putem să împodobim și să le facem o festivitate pe cinste claselor a VIII-a din acest an.

Mnerie Miruna, clasa a VII-a A
Coordonator, prof. Neag Oana Cătălina

Ziua Educației, la cei mici...

Ziua Mondială a Educației are ca scop sensibilizarea cu privire la importanța rolului jucat de profesorii din întreaga lume în educația copiilor. Aceștia își dedică întreaga activitate pentru a avea un impact asupra modului în care copiii învață, cresc și se transformă în adulți. Responsabilitatea de a educa generațiile viitoare nu este deloc ușoară, așa că *Ziua Mondială Educației* este o oportunitate excelentă pentru a arata puțină recunoștință pentru acești oameni dedicați și importanți din viețile noastre.

Când este *Ziua Mondială a Educației*? Începând cu anul 1994, *Ziua Mondială a Educației* este sărbătorită în fiecare an în data de 5 octombrie. A fost desemnată de UNESCO și marchează semnarea, în 1966, a „Recomandării UNESCO/OIM (Organizația Internațională a Muncii) privind statutul profesorilor”, recomandare ce constituie principalul cadru de referință pentru abordarea drepturilor și responsabilităților cadrelor didactice la scară globală.

Diferite tipuri de zile au fost create în cinstea profesorilor din întreaga lume. Ideea a devenit populară în secolul al XIX-lea, când au fost omagiați diverși educatori locali. Poate că au avut loc la date diferite, dar au un lucru în comun: celebrarea și aprecierea profesorilor.

Punând toate acestea cap la cap, UNESCO (Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură) a proclamat că prima *Zi Mondială a Profesorilor* va fi sărbătorită pe 5 octombrie 1994. Se organizează diverse ceremonii și distincții pentru profesorii din lume care au depășit așteptările profesiei. Multe țări organizează concursuri în cadrul cărora educatorii speciali pot fi nominalizați pentru a câștiga importantul titlu de profesor al anului.

Ziua Mondială a Profesorilor este sărbătorită în prezent în peste 100 de țări.

Cum să sărbătorim *Ziua Educației*? Să te implici în *Ziua Mondială Educației* este super distractiv și poate fi și destul de simplu! La cei mici doamnele învățătoare Denisa Bucur și Gabriela Szekely, au organizat activitatea „Ai carte, ai parte!” pentru a celebra *Ziua Educației*: au cântat, au desenat, s-au jucat și au învățat.

Și la cei mari...

Elevii de la gimnaziu au decis să pună pe hârtie, sub forma unei scrisori sau lucrări de artă, recunoștința pe care o simt față de profesorul lor preferat. Mai jos, sunt câteva exemple de mesaje scrise în semn de apreciere și mulțumire pentru profesori.

Nu uitați, în 5 octombrie spuneți unui profesor pur și simplu: Mulțumesc!

Mnerie Miruna, clasa a VII-a A
Coordonator, prof. Rus Mădălina

Săptămâna Mondială a spațiului cosmic

Săptămâna mondială a spațiului cosmic este marcată anual între 4 și 10 octombrie, fiind o oportunitate excelentă pentru organizațiile din întreaga lume să se reunească, să inspire și să stimuleze interesul pentru spațiu, pentru științele dedicate spațiului și pentru educație în domeniu.

Aceste zile punctează două evenimente: lansarea primului satelit realizat de om, Sputnik 1 (4 octombrie 1957), deschizând astfel calea spre explorarea spațiului și semnarea Tratatului privind principiile care guvernează activitățile statelor în domeniul explorării și utilizării pașnice ale spațiului cosmic, inclusiv ale Lunii și

ale celorlalte corpuri cerești (10 octombrie 1967). La noi în școală în această săptămână am realizat diferite activități și am aflat multe lucruri noi legate de spațiu. Printre altele am realizat și acest panou cu sistemul solar împreună cu colegii mei mai mari și mai mici. Cele mai interesante informații despre spațiu pe care le-am aflat în această săptămână ar fi că există câteva miliarde de trilioane de stele și că, dacă măcar 1% dintre aceste stele ar avea planete precum Pământul, atunci universul ar fi plin de viață. Am mai aflat că aproximativ un milion de planete precum Terra ar putea încăpea în interiorul Soarelui.

Prima persoană care a observat spațiul cosmic printr-un telescop a fost Galileo Galilei. Până în anul 1980 nu se descoperise nicio planetă în afara sistemului nostru solar, însă de atunci și până acum am găsit câteva mii. Universul este format din 23% materie neagră, 4% materie și 73% energie neagră. Materia neagră și energia neagră sunt niște ipoteze ale specialiștilor, așadar e posibil ca ele să nu existe deloc. Peste 100 de sateliți artificiali sunt lansați în spațiu în fiecare an.

Soarele nu este galben în realitate. Datorită temperaturii de $5726,85^{\circ}\text{C}$ acesta ar trebui să fie alb, însă atmosfera noastră îl face să pară galben. Lumina de la suprafața Soarelui are nevoie de 8 minute și 22 de secunde pentru a ajunge pe Terra.

În fiecare an, aproximativ 400.000 de tone de materie cosmică se îndreaptă spre Pământ. Marele nostru noroc este faptul că la contactul cu atmosfera încep să ardă și numai o mică parte din cantitate poate ajunge efectiv pe suprafața Terrei.

Și un ultim lucru care m-a șocat este faptul că în spațiu nu există sunet.

Moldovan Radu, clasa a VIII-a A
Coordonator, prof. Neag Oana Cătălina

...femeia în spațiu

Ediția din 2021 a *Săptămânii mondiale a spațiului* (World Space Week - WSW) are la bază tema „Femeile în spațiu”. Pornind de la această temă în școală s-a organizat un concurs de lucrări plastice în parteneriat cu Liceul Teoretic din Teiuș, iar lucrările câștigătoare au fost trimise mai departe pentru a participa la Simpoziomul Național „Spațiul îți ghidează pașii-femeia în spațiu” ediția a VII-a.

„Am realizat un iepure și o femeie în spațiu...mi s-a părut amuzant să fie și animale în spațiu nu doar oameni.”- Gălățan Raul, clasa a VI-a A

„Mi s-ar părea interesant să ne putem teleporta pe distanțe mari, cred că o călătorie în spațiu prin această metodă ar fi foarte interesantă.” - Andreea Gerebeneș, clasa a VIII-a

Toamna și poveștile ei

„ Am pornit de la ideea că o femei ar da culoare și viață spațiului meu monoton”- Balint Robert, clasa a VII-a A

„ M-au inspirit foarte mult primele femei în spațiu...au fost foarte curajoase”- Mnerie Miruna, clasa a VII-a A

În acest an școlar am făcut la orele de română și desen diferite activități legate de toamnă. Am realizat acest panou cu desene și planșe cu poezii pentru a sărbători toamna și magia ei. Am realizat și compuneri și am ilustrat cuvintele în imagini frumoase.

Toamna toarnă
Pui-de-vânt, m-auri ce-ti ?
Nu-te iși din pom acum?
Și-apoi caută-ti de drum!
Zi și noaptea ti-e caldura.

Asta-i igacă? Zici că-i toamnă
Și că numai sa te-mdeamnă
Să îmi lăși copaci și ogi?
Să pui frunzele-n apă!

Ce e toamna, dragi copii?
Anotimp de bucurii!
Frunzele se sfâșie
Ce culori se potrivește.
Unele roșe mirate,
Altele-s galbene, fătate.
Aramii și visătoare,
Se astern pe-alei covoare! ♥

A venit toamna geroasă
Frunzele a ruginit,
Vremea este răcoasă
Florile n-au vestejit,
Ploi marunte-mcep să cadă,
Dealurile sunt pustii,
S-au stăruit de prin ograda
Jocurile de copii.

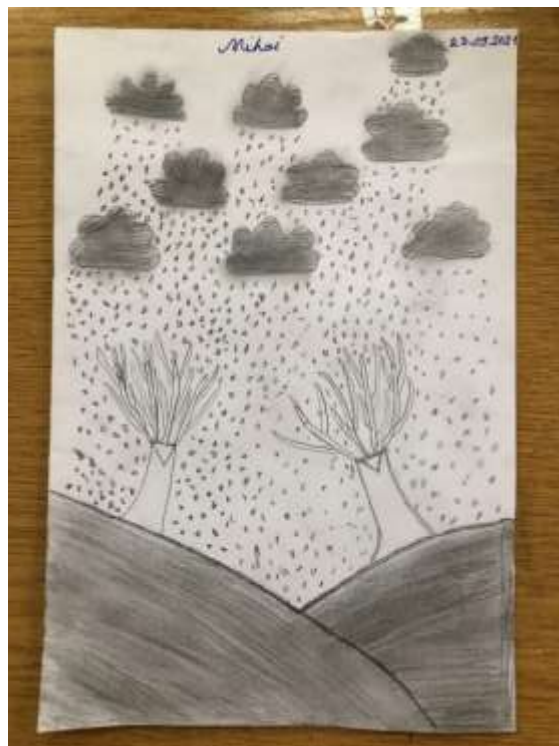
Ursan Cătălin, clasa a VI-a A
Coordonator, prof. Roșca Gabriela

Toamna ploioasă

de Fagorasi Mihai, clasa a VI-a A

Este toamnă, iar eu mă găsesc stând la fereastra casei mele privind cum stropi marunți și reci cad din cerul înnorat. Totul este întunecat și lipsit de orice urmă de veselie. Florile se apleacă sub greutatea picăturilor de ploaie, iar unele și-au închis petalele colorate și așteaptă apariția luminosului soare. Nici animalele nu mai zburdă vesele pe câmpii, ploaia le ajută să se odihnească în locuri calde și ferite de stropi. Iarba pare să se transforme în noroi de la atâta ploaie, iar cerul se întunecă tot mai tare. Norii sunt pufoși și denși, se vede că această ploaie de toamnă nu se va sfârși prea curând. Nu îmi place când totul este așa de gri, dar știu că și asta face parte din natură și avem nevoie de ploaie pentru plante.

Mă gândesc unde s-au ascuns toate găzele și dacă mai rezistă acolo. Mă uit încă o dată spre cer și am impresia că ploaia mă hipnotizează, iar sunetul mă liniștește atât de bine încât adorm lângă geam.

Culorile toamnei

de Gașpar Sara, clasa a VI-a A

A sosit toamna. Un anotimp frumos, cu multe recolte și multă bucurie. Frunzele ruginii au acoperit asfaltul, iar pământul nu mai este așa de tare încălzit de puternicele raze de soare. Pe jos parcă este un covor țesut din aur și bronz. Totul în jur este incredibil! Însă natura se schimbă, pleacă păsările, unele animalele hibernează, crengile pomilor rămân fără frunze. Totuși toamna aduce cu ea dansul frunzelor ruginii este un peisaj mirific. Parcă ai fi într-o poveste de vis, din care nu ai mai vrea să ieși. Totul este frumos. Deși natura „moare”, frunzele încântă orice privire.

După o vară călduroasă, toamna a sosit cu recolte bogate și cu mirosul legumelor proaspete. Oamenii se pregătesc de murături, gem, zacuscă. Cu toții suntem încântați să simțim mirosul acestor preparate și ne gândim cu câtă poftă o să le savurăm la iarnă.

Toamna se sfârșește. Prin oraș vântul șuieră ducând cu el frunzele ruginii. Se lasă o liniște apăsătoare și rece care prevestește venirea iernii, dar abia aștept iarna să mă dau cu sania și să fac oameni de zăpadă.

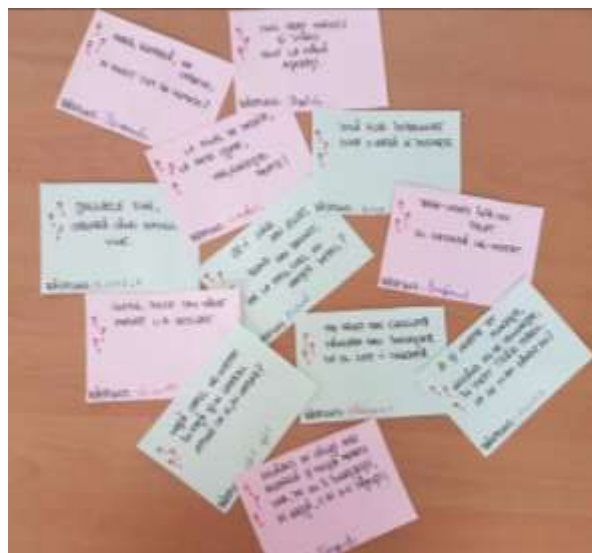

Ziua internațională a inimii

Ziua Mondială a Inimii este sărbătorită în data de 29 septembrie a fiecărui an. *Ziua inimii* face parte dintr-o campanie internațională de sensibilizare cu privire la prevenirea bolilor de inimă și a accidentelor vasculare cerebrale. Acesta este un eveniment perfect pentru a participa la o lecție de anatomie sau la una despre sănătatea inimii.

Scopul acestei zile este de a vorbi despre starea de sănătate a copiilor. Dorim să îi încurajăm să facă schimbări în stilul de viață și să promovăm educația pentru sănătate la nivel internațional. Această lecție devine relevantă pe măsură ce rapoartele privind obezitatea, alimentația necorespunzătoare și inactivitatea fizică la copii și tineri sunt din ce în ce mai frecvente.

Elevii clasei a V-a A și-au reamintit, prin intermediul cartonașelor „jucăușe”, rolul fiecărui organ din corpul omenesc. Resursa propusă a facilitat consolidarea cunoștințelor, a dezvoltat atenția și gândirea și, nu în ultimul rând, a îmbunătățit vocabularul elevilor.

Tonder Eduardo, clasa a V-a A
Coordonator, prof. Rus Mădălina

Cum se zice „inimă” în limba ta?

Eu vorbesc limba română așa că oricine știe această limbă când spun cuvântul „inimă” știe la ce mă refer. Cuvântul „inimă” în limba română provine din limba latină de la „anima” care înseamnă „suflet”, „suflare”, și a fost moștenit în acest sens și în limbile romanice. Dacă este să mă gândesc la câte limbi cunosc și le studiem la noi la școală mai știu să zic „inimă” în limba engleză „heart”, în limba rromani „ilo” și în limba franceză „cœur”. Dar din curiozitate am mai căutat și în alte limbi cum se zice „inimă” și doresc să vă menționez care mi s-au părut cele mai interesante. În Italiană: „cuore”, iar Corsicană: „core” acestea două seamănă destul de mult. În Spaniolă: „corazón”, în Norvegiană: „hjerte”, iar în Irlandeză: „chroí”. În limbile asiatice cum ar fi chineză sau coreeană nu pot înțelege nimic din semnele lor, dar sunt curioasă voi în câte limbi știți să spuneți acest cuvânt?

Demeter Daria, clasa a VII-a A
Coordonator, prof. Rus Mădălina

Ziua școlii - 18 Noiembrie 2021

Sărbătorim „Ziua școlii”, în fiecare an, pe data de 18 noiembrie. Foarte mirată am fost când am auzit că nu tot timpul a fost așa. Doamna profesoară mi-a spus că dacă citim în arhivele școlii vom afla că școala noastră poartă numele „Traian Dârjan” începând din anul 2004.

Mai departe aș dori să vă povestesc cine a fost Traian Dârjan și motivul pentru care ziua școlii este data de naștere a acestui aviator curajos. Erou local, adjutant aviator Traian Dârjan s-a născut la 18 noiembrie 1920 în comuna Someșeni, jud. Cluj și a trecut eroic în neființă la 25 februarie 1945, la Dumbrava, în Cehoslovacia. Rănit grav, acesta și-a îndreptat aparatul în picaj spre o fortificație germană, pe care a sfărâmat-o odată cu trupul său. Traian Dârjan a fost decorat post-mortem (după ce a murit) cu ordinul „Virtutea Aeronautică” și medalia „Virtutea Militară”, clasa II-a. Ca semn de prețuire, filiala din Cluj a Aeroclubului Român, poartă numele pilotului someșean.

În onerea acestei zile toată școala a sărbătorit, de la cei mici, la cei mari, confecționând avioane, pictând și povestind despre mare nostru aviator.

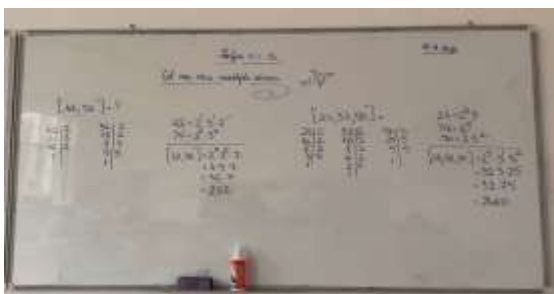

Ora de mate este... **DISTRACTIVĂ!**

Elevii clasei a VI-a B au făcut cunoștință, în cadrul orei de matematică, cu instrumentele din trusa de geometrie. Au învățat să folosească în mod corect raportorul, pentru a măsura cu precizie unghiurile. Apoi, tot cu ajutorul acestui instrument, au construit unghiuri cu o măsură dată. După ce s-au familiarizat cu construcția unghiurilor și clasificarea acestora, am trecut la adevăratele provocări ale acestui capitol. Am determinat complementul și suplementul unui unghi dat, reprezentându-le prin desen și având grijă mare să nu greșim la calcule. Nici măcar unghiurile opuse la vârf nu ne-au dat bătăi prea mari de cap, astfel că la lucrare au luat cu toții note mari.

Secretul succesului? Teme făcute la timp, o colaborare foarte bună cu doamna profesoară de sprijin, Laura Condurache, în cabinetul căreia elevii au mers mereu cu drag și multă, multă atenție la ore. Pentru că e mai frumos când poți ajuta, și-au sprijinit și colegii care au lipsit mai mult, explicându-le toate lecțiile la care nu au fost prezenți.

Lakatos Samira, clasa a VI-a B
Coordonator, prof. Gheorghe Cristina

INTERVIU CU CLASA a VIII-a

Fiind în clasa a VIII-a și povestind cu doamna profesoară de desen la oră despre ce vrem să facem mai departe și care sunt visurile noastre, aceasta a venit cu ideea să realizăm un interviu tip fișă. Așa că la următoarea oră am completat o fișă întocmită de doamna profesoară. Iată câteva răspunsuri date de colegi:

NUME: Riczi Iasmin

CE ÎȚI DOREȘTI SĂ FACI DUPĂ CE TERMINI CLASA a VIII-a?

Vreau să termin o profesională, să învăț să tund și să îmi deschid o frizerie.

CARE ESTE VISUL TĂU?

Să termin școala cu bine, apoi să îmi caut un loc de muncă și să îmi întemeiez o familie.

CE CREZI CĂ TREBUIE SĂ FACI PENTRU A-ȚI ÎNDEPLINI VISUL?

Să te străduiești și să nu renunți ușor, iar alt lucru important este să ascuți de cei ce știu și vor să te învețe.

CE SFATURI LE DAI COLÉGILOR TĂI MAI MICI?

Să învețe mai mult, pentru că eu nu învăț destul și să fie cumiți.

NUME: Varga Rebeca

CE ÎȚI DOREȘTI SĂ FACI DUPĂ CE TERMINI CLASA a VIII-a?

Mi-aș dori să merg la un liceu economic bun, cu profil de afaceri sau de marketing.

CARE ESTE VISUL TĂU?

Îmi doresc să fiu o femeie de afaceri de succes, dar pe lângă asta îmi doresc foarte mult să ajung o dansatoare bună și să am diferite spectacole sau concursuri în alte țări.

CE CREZI CĂ TREBUIE SĂ FACI PENTRU A-ȚI ÎNDEPLINI VISUL?

Ca să îmi îndeplinesc visul trebuie să învăț și să exersez foarte mult.

CE SFATURI LE DAI COLEGILOR TĂI MAI MICI?

Să nu renunțe la visurile lor și să învețe pentru că dacă învață își pot face o carieră și atunci o să le meargă bine tot restul vieții.

NUME: Țurca Alex

CE ÎȚI DOREȘTI SĂ FACI DUPĂ CE TERMINI CLASA a VIII-a?

Eu când termin clasa a VIII-a vreau să intru la mecanică, îmi doresc să devin electrician auto.

CARE ESTE VISUL TĂU?

Visul meu este să am un Passat.

CE CREZI CĂ TREBUIE SĂ FACI PENTRU A-ȚI ÎNDEPLINI VISUL?

Pentru a-ți îndeplini visul trebuie să muncești.

CE SFATURI LE DAI COLEGILOR TĂI MAI MICI?

Să fie cumiți, să învețe ca să ajungă cineva în viață.

NUME: Moldovan Radu

CE ÎȚI DOREȘTI SĂ FACI DUPĂ CE TERMINI CLASA a VIII-a?

După ce termin clasa a VIII-a vreau să merg la un liceu de artă.

CARE ESTE VISUL TĂU?

Visul meu este să creez propria Manga care să aducă zâmbete pe fețele tuturor persoanelor care o citesc.

CE CREZI CĂ TREBUIE SĂ FACI PENTRU A-ȚI ÎNDEPLINI VISUL?

Pentru a-ți îndeplini visul trebuie să fii organizat și să muncești.

CE SFATURI LE DAI COLEGILOR TĂI MAI MICI?

Să fie cumiți, să învețe și să nu intre în anturaje dubioase.

NUME: Mujicaș Alin

CE ÎȚI DOREȘTI SĂ FACI DUPĂ CE TERMINI CLASA a VIII-a?

Vreau să merg la o școală profesională.

CARE ESTE VISUL TĂU?

Să termin școala și să ajung mecanic..

CE CREZI CĂ TREBUIE SĂ FACI PENTRU A-ȚI ÎNDEPLINI VISUL?

Pentru a-ți îndeplini visul trebuie să înveți și să ascuți de cei care au experiență. Să nu uităm că trebuie să crezi în visul tău.

CE SFATURI LE DAI COLEGILOR TĂI MAI MICI?

Sfaturile mele sunt simple: să învețe, să asculte de părinți, de profesori și să nu renunțe la școală. Nu poți reuși în viață fără școală.

Și acesta este răspunsul meu la interviu:

NUME: Gerebeneș Andreea

CE ÎȚI DOREȘTI SĂ FACI DUPĂ CE TERMINI CLASA a VIII-a?

Îmi doresc să intru la liceul dorit, să fiu norocoasă și să mă distrez.

CARE ESTE VISUL TĂU?

Visul meu este să ajung sportiv de performanță și să continui cu fotbalul.

CE SFATURI LE DAI COLEGILOR TĂI MAI MICI?

Să învețe foarte mult pentru a-și face un viitor și să nu renunțe la visul lor. Dacă vrei, nu există „nu pot”!

Gerebeneș Andreea, clasa a VIII-a A
Coordonator, prof. Neag Oana-Cătălina

1 Decembrie – Zi Națională

1 Decembrie
ZIUA NAȚIONALĂ
a ROMÂNIEI

Ziua națională a României a fost, între anii 1866-1947, ziua de 10 mai. Apoi, între 1948-1989, ziua de 23 august. Prin legea nr.

10 din 31 iulie 1990, ziua de 1 decembrie a fost adoptată ca zi națională și sărbătoare publică în România.

1 decembrie 1918 reprezintă evenimentul principal din istoria României, dată la care Marea Adunare de la Alba-Iulia votează unirea Transilvaniei cu România, totodată cerându-se un singur stat național. Cu toate acestea, primul pas a fost făcut, de fapt, între 21 noiembrie – 4 decembrie 1918, când Sfatul Țării din Basarabia a proclamat Republica Democratică Moldovenească. Adunarea Națională de la Alba Iulia a adoptat o rezoluție în care este atestată unirea tuturor românilor din Transilvania și Banat cu România. La 1 decembrie 1918, politicianul Vasile Godiș a citit rezoluția Unirii.

În școala noastră se sărbătorește anual Ziua Unirii. Ne întrecem în organizarea unor activități care mai de care mai interesante. Aici, clasa micuților coordonați de doamna profesoară Gabriela Szekely, care și-au pus în geam cocardele tricolore! Cei din gimnaziu au realizat afișe și desene pe această temă.

Coordonator, prof. Berki Bianca

Ia tradițională românească

La ora de tehnologie, domnul profesor ne-a dat de realizat un proiect foarte interesant legat de ia românească. Toți colegii am realizat proiecte foarte interesante pe care eu doresc să le prezint aici că să aflați și voi câteva informații despre ia românească. Piesă principală a costumului popular românesc este camașa, termenul de „ie” fiind atribuit doar camășii femeiești.

Camașa este croită în formă de cruce, dintr-o singură bucată de pânză și cu o deschizătură în partea de sus. Inițial, cămășile erau confecționate din pânză de în sau cânepă, iar mai târziu din mătase și bumbac. Acesta din urmă era folosit ca urzeala pentru bătătură de în și cânepă, mai ales în partea de nord a țării, în timp ce în sud cămășile erau mai frecvent țesute cu borangic.

Ia este, în fapt, o cămașă tradițională românească de sărbătoare, confecționată din pânză albă, bumbac, în sau borangic și împodobită cu mărgelile și broderii la mâneci și la gât. Croiala este relativ simplă: un dreptunghi de pânză, tăiat rotund în jurul gâtului și întărit cu șnur răsucit.

Tehnică decorării ie s-a transmis de la mama la fiica, fapt care a conservat tradiția și gustul de la o generație la altă. Motivele sunt stilizate, geometrice sau inspirate de natură. Se disting mai multe variante de baza în compoziția decorului de pe mâneci: ie cu mâneci cu dungi verticale brodate (în râuri drepte), dungi oblice sau ie cu stele. Partea din față a cămășii este și ea bogat brodată, prin repetarea aceluiași modele existente pe mâneci. Culorile folosite la broderie erau în două – trei nuanțe cromatice, de regulă, dar se broda și cu o singură culoare, de obicei negru. În timp, finețea materialelor folosite, armonia cromatică, dar și croiul pieselor de port românesc, țesute, croite și brodate în casă au fost apreciate de reginele României, Elisabeta și Maria, dar și de aristocrația feminină a timpului, care au purtat cu mândrie costumul popular în diferite momente. Pe de altă parte, ia a atras atenția artiștilor, fiind immortalizată de pictorul francez Henri Matisse în mai multe tablouri, unul dintre ele – “La blouse roumaine” (1940) – fiind expus la Muzeul Național de Artă Modernă din Paris.

Un alt pictor român, de origine evreiască, Constantin Daniel Rosenthal a immortalizat-o pe Maria Rosetti în “România revoluționară” purtând atât ie, cât și năframă. Ia românească apare și în tablourile semnate de Camil Ressu, Ion Theodorescu-Sion, Francisc Șirato, Nicolae Tonitza, Dumitru Ghiață s.a. Ia românească a fost, deopotrivă, sursă de inspirație pentru creația vestimentară a unor celebri designeri precum Yves Saint Laurent, care a creat, în 1981, o întregă colecție intitulată ‘La blouse roumaine’, urmat Jean Paul Gaultier, Kenzo sau Tom Ford, care a reinterpretat ia din zona Sibiu, cu broderii negre specifice zonei, și care a apărut în numărul american al revistei *Vogue*, în martie 2012, purtată de cântăreața Adèle.

sursa: <https://www.invietraditia.ro/editorial/ia-romaneasca/>

Demeter Daria, clasa a VII-a A
Coordonator, prof. Sîncrăian Ioan

Mesaj de la clasa a VI-a B

Anul acesta am avut o nouă dirigintă și profesoară la istorie. Inițial ne-a fost teamă, dar când am cunocut-o am îndrăgit-o foarte tare pe doamna profesoară Bianca Berki. Când s-a îmbolnăvit și a lipsit multe zile de la școală, i-am scris mesaje în ora de dirigiență și i le-am trimis. Pe tablă am scris următorul mesaj: „Dragă doamna profesoară și dirigintă, vă așteptăm la școală pentru că ne este dor la toți de dumneavoastră. Vrem să vă faceți bine și să puteți veni la școală să facem istorie. Vrem ca să fiți în școală să avem cu cine discuta problemele noastre și să ne îndrume. Doamna dirigintă, dorim să vă facem

o surpriză dacă veniți săptămâna viitoare la școală. Vă iubim mult doamna profesoară! Să aveți grijă de dumneavoastră și să vă tratați răceală.

Vă iubim mult de tot și suntem cu toți supărați că nu sunteți în școală. Ne este dor de glumele și cuvintele frumoase pe care mi le adresați.

Cu mult drag elevii clasei a VI-a B”

Natură statică în creion

Poate ați auzit de *natură statică* sau de *natură moartă*. Sună sinistru și parcă nu te îmbie să pictezi sau desenezi, dar trebuie să știi că natura statică este extrem de importantă în viața creativă a unui artist. Ce înseamnă natură statică (moartă) mai exact? Natură statică înseamnă o aglomerație de obiecte neînsuflețite, de regulă obiecte din casă (fructe, flori, obiecte uzuale), aranjate într-un anumit fel. Când vorbim de natură statică, știm că obiectele nu se mișcă, iar lumina, dacă este artificială, va fi aceeași de fiecare dată. Astfel, poți exersa să desenezi diferite obiecte, din diferite materiale (metal, porțelan, coajă fructelor, apă etc), cu diferite proprietăți.

Cele mai populare picturi sau desene cu natură statică sunt fructele, bolurile cu fructe, obiectele geometrice, cuburile, vasele cu flori etc. Acestea sunt alcătuite din forme simple și este ușor să-ți găsești inspirația, pentru că oricine are aceste obiecte în casă.

Natură statică cu fructe și forme geometrice este potrivită pentru începători, pentru că nu trebuie să te gândești la

schimbarea intensității sau a unghiului din care vine lumina, și nici la crearea unor forme complexe sau la crearea adâncimii. Aceste naturi statice sunt făcute de colegii mei de la școală. Unele sunt mai reușite alte mai puțin, dar am încredere că vor progresa tot mai mult dacă exersează.

sursă: <https://www.casart.ro/ce-este-natura-statica/>

Ungur Denisa, clasa a VII-a B
Coordonator, prof. Neag Oana-Cătălina

10 decembrie - Ziua internațională a drepturilor omului

Ziua internațională a drepturilor omului este marcată în fiecare an în data de 10 decembrie. Instituirea oficială a Zilei internaționale a drepturilor omului a avut loc în 4 decembrie 1950, când Adunarea Generală a ONU a adoptat o rezoluție prin care invita toate statele membre, precum și orice alte organizații interesate să sărbătorească această zi.

Organizația Națiunilor Unite a adoptat, la 10 Decembrie 1948, Declarația Universală a Drepturilor Omului, completată ulterior cu alte documente: Convenția privind Eliminarea Tuturor Formelor de Discriminare Rasială (1965), Convenția Internațională asupra Drepturilor Politice și Civile (1966), Convenția pentru Eliminarea Tuturor Formelor de Discriminare Împotriva

Femeilor (1979), Convenția Împotriva Torturii (1984), Convenția împotriva Apartheid-ului (1985), Convenția Drepturilor Copilului (1989) și altele.

Pentru a marca această zi noi am discutat despre drepturile omului și ale copilului și am realizat afișe cu acestea. A trebuit să ne alegem un drept sau mai multe pentru a le ilustra. A fost destul de greu să ilustrăm drepturile alese, dar doamna profesoară ne-a ajutat să găsim idei, am vorbit despre simboluri și ne-a ajutat la anumite desene.

Aceștia suntem noi, clasa a VI-a A, prezentând lucrările noastre la ora de desen.

Ce trebuie să faci dacă ai o problemă sau o întrebare legată de internet?

Ce poți să faci dacă ești victima unei agresiuni, de orice fel ar fi aceasta?

Dacă s-a întâmplat ceva pe internet care nu ți-a plăcut, te-a speriat sau, pur și simplu, nu ai înțeles despre ce este vorba acolo, poți oricând să te oprești din navigare. Vorbește direct cu părinții tăi sau cu un adult – de exemplu un profesor, dirigintele, psihologul școlar - în care ai încredere și explică-le ce te-a îngrijorat. Dacă vrei să vorbești cu altcineva poți să scrii sau să suni la Internet Helpline, unde o persoană draguță te va asculta și sfătui.

Încearcă să eviți să ceri explicații de la alți copii, ei sunt prea mici să te poată ajuta. Poți suna la o linie telefonică specializată la numărul **0800300533**, iar, în caz de urgență, la **112**.

Prin „situații de urgență” se înțelege situația în care se presupune un pericol iminent pentru victimă- care îi periclitează viața, sănătatea sau integritatea victimei.

Ce este cyberbullyingul?

Toți prietenii glumesc unii cu ceilalți, dar, uneori, e greu să îți dai seama dacă cineva doar se amuză sau vrea să te rănească, mai ales în mediul online. Câteodată iau chestiunea în glumă și îți spun „glumeam doar,” sau „nu o lua prea în serios.”

Dar dacă te simți ofensat sau crezi că ceilalți râd de tine și nu cu tine, atunci gluma a mers prea departe. Dacă, așa-zisele glume, continuă chiar și după ce ai rugat persoana respectivă să se oprească și încă te frământă cele întâmplate, atunci ar putea fi vorba de bullying.

Iar atunci când agresiunea are loc on-line, poate atrage după sine atenția nedorită din partea multor persoane, inclusiv a necunoscuților. Oriunde s-ar întâmpla, dacă te nemulțumește, nu ești obligat să o accepți.

Spune-i cum vrei dar, dacă te face se te simți prost și nu încetează, atunci este mai bine să ceri ajutor. Oprirea cyberbullyingului nu se rezumă doar la demascarea hărțuitorilor (bullies), ci presupune și recunoașterea faptului că toți merităm respect, atât în mediul online cât și în viața reală.

Cyberbullyingul înseamnă bullying prin folosirea tehnologiilor digitale. Se poate întâmpla pe rețelele de socializare, pe platformele de schimb de mesaje, platformele de jocuri și pe telefoanele mobile. Este vorba despre un comportament repetat cu scopul de a-i speria, înfuria sau umili pe cei vizați. Printre exemple se numără:

- răspândirea minciunilor sau postarea de fotografii jenante ale cuiva pe rețelele de socializare;
- transmiterea de mesaje supărătoare sau de amenințări prin platformele de schimb de mesaje;
- copierea identității unei persoane și transmiterea în numele acesteia de mesaje răuvoitoare cuiva.

Agresiunea de tip bullying față-în-față și cea în mediul online se pot petrece concomitent. Dar cyberbullying lasă amprente digitale - înregistrări care se pot dovedi utile și care pot oferi dovezile necesare pentru a putea pune capăt agresiunii.

Pentru copiii din județul Cluj, cei de la Protecția Copilului, numită și DGASPC, pun la dispoziție un număr de telefon

special: **0264 983**

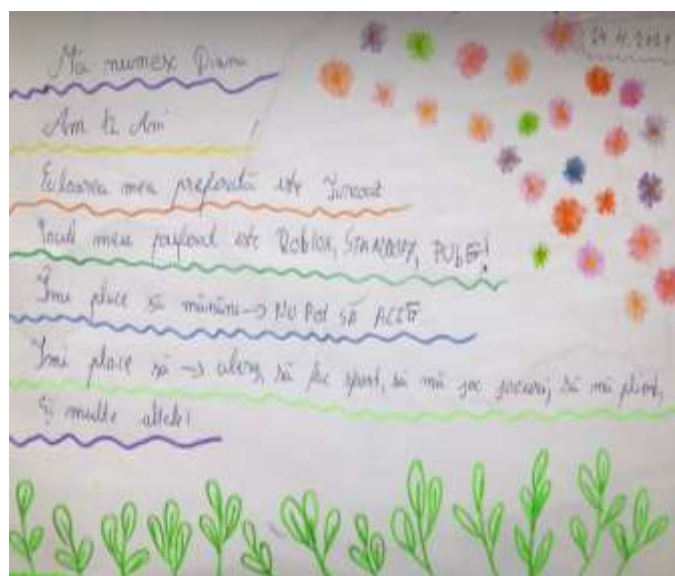
„Prietenia înseamnă a fi frate și soră, două suflete ce se ating fără să se confunde, două degete ale aceleiași mâini.” - Victor Hugo

Mnerie Miruna - clasa a VII-a A

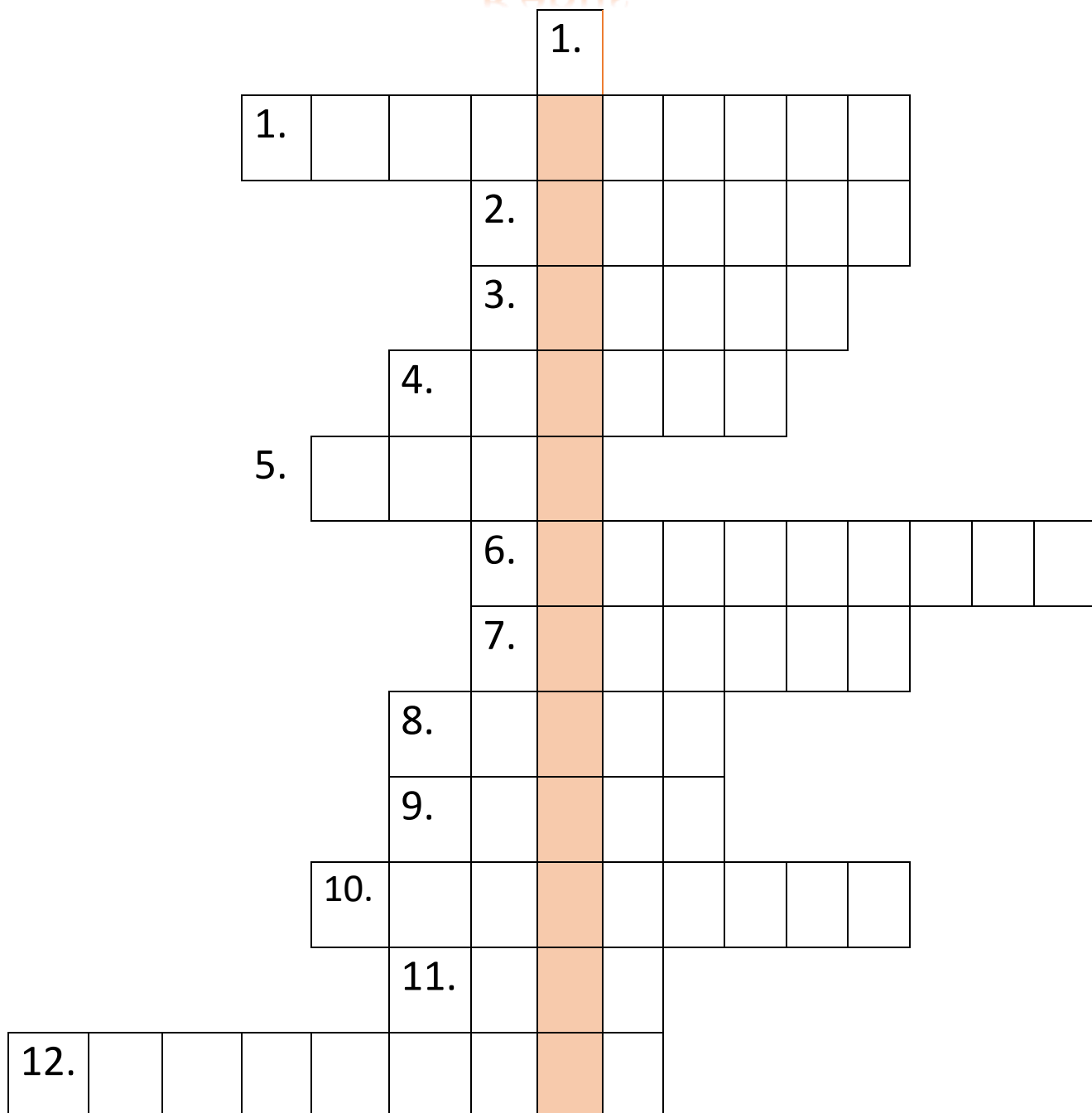
sursa: salvațicopiii.ro

Coordonator, prof. Mihai Alina

Cine sunt eu?! Who am I?

Rebus

1. Numele forțelor militare ale Germaniei
2. Luptă, conflict armat
3. Vehicul aerian
4. „șofer” de avion
5. Grupul ... de vânătoare din care a făcut parte Traian Dârjan.
6. Lună a anului în care s-a născut Traian Dârjan
7. Locotent sub comanda căruia a luptat T. Dârjan
8. Porecla căpitanului care i-a făcut o frumoasă descriere pilotului Dârjan

9. Ostaș căzut la datorie
10. Rang în armată obținut de Traian Dârjan
11. Tip de avion german doborât de Dârjan
12. Numele satului în care s-a născut patronul spiritual al școlii noastre

Rezolvând corect rebusul, veți obține la 1, vertical, numele școlii noastre!

Varga Rebeca , clasa a VIII-a A
Coordonator, prof. Mihai Alina

Atelier de scriere creativă

Se dă prima strofă din poezia „Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie”, de Mihai Eminescu. Te invit și pe tine să o rescrii într-o notă personală, după exemplele noastre!

„Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie,
Țara mea de glorie, țara mea de dor?
Brațele nervoase, arma de tărie,
La trecutu-ți mare, mare viitor!”

Ce-ți doresc cu ție, _____ Românie
Țara mea de _____, țara mea de _____
_____, _____
_____, _____

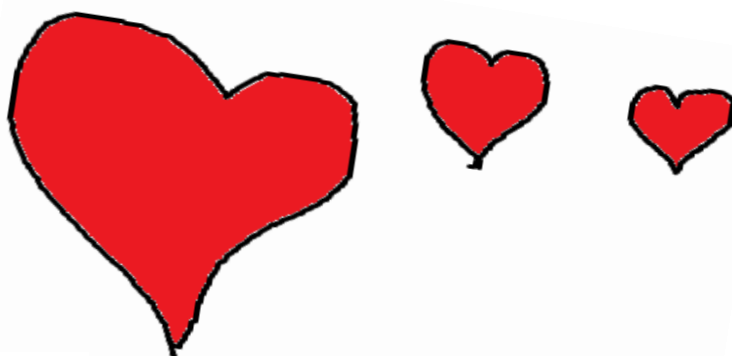
Varianta 1: Ce-ți doresc eu ție, mândră Românie
Țara mea de suflet, țara mea de dor
Ape-nvolburate, cetățeni de frunte
Mulți copii deștepți, mândru viitor

Varianta 2: Ce-ți doresc eu ție, dragă Românie
Țara mea de pace, țara mea de bucurie
O inimă mare, orașe cu soare
Pace și dreptate, veselie mare

Prietenia

Cine e prieten cu tine?
Cel ce lângă tine vine!
Nu te judecă vreodată
Și-ți dă inima lui toată!
El nu-ți cere niciodată
Să renunți la ce-ți dorești
Și în suflet el te poartă
Vrea numai să reușești!
Prietenul la greu te-ajută
Nu te lasă la necaz
Dacă pici în vreo greșeală
El cu tine face haz.

„Prietenia-i ca o floare
Și poate rezista în timp,
De are apă și mult soare
Trăiește-n orice anotimp.

Prietenia-i o poveste
Miracol fără de sfârșit,
E rază blândă, sus, pe creste,
Lumină-n visul nesfârșit.”

desene în Paint de Moldovan Radu, clasa a VIII-a A

Coordonator, prof. Mihai Alina

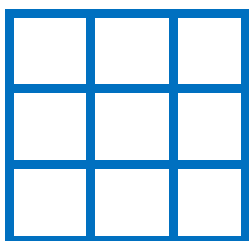
Ce facem când confundăm ”b” cu ”p” sau cu ”d”?

Dislexia este o tulburare de învățare care afectează întregul proces de învățare academică, ce implică citirea și ortografia în primul rând. Avem mai jos exerciții eficiente în corectarea confuziilor între cele trei litere asemănătoare din punct de vedere grafic (prietene) **b**, **p**, **d** specifice copiilor dislexici și nu numai.

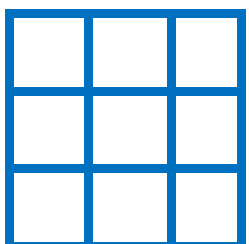
Materialul este organizat sub forma de joc, pentru a face desfășurarea activităților instructiv-educative mai interesantă și mai relaxantă.

Dacă nu va descurcați foarte bine cu aceste exerciții vă aștept în cabinetul logopedic.

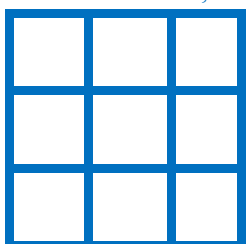
1. Joacă cunoscutul joc ”X-0”

De data aceasta folosește literele **b** și **d**.

Acum folosește literele **p** și **d**.

Adaugă litera ”b” în locul marcat, scrie și apoi citește propozițiile.

_rtarul _rumarea prin _rumărie o _rumă de _rutărie _ru _urita.

Adaugă litera ”p” în locul marcat, scrie și apoi citește propozițiile.

O _ortocală _ortocalie _ortocălea _ortocalul _ortocaliu cu _ortocale verzi.

Adaugă litera ”d” în locul marcat, scrie și apoi citește propozițiile.

_omnule dudar, dă-mi _ouă _u _e _ulci in _u _ul _umitale _e _incolo _e _unăre.

Îmi doream să am de toate...

Mă plângeam că viața-i grea,
Și că sufletul mă doare.
Și-am văzut în fața mea
Un biet om fără picioare.

Îmi doream să am mai mult,
Lucruri scumpe și mărețe.
Până când am cunoscut,
Un om orb plin de tristețe.

Îmi doream să port pe mână,
Ceasuri sau brățări frumoase.
Dar văzut-am o bătrână
Fără mâini, cu haine roase
Îmi doream să am de toate,
Ma gândeam că sunt sărac
Și-am văzut pe pat de moarte
Mulți bolnavi fără de leac.

Atunci mi-am țintit privirea,
Către cer ca să vorbesc:
-Doamne! Iartă-mi rea pornirea
Pentru ce am, îți mulțumesc!

Desenul și poezia realizate de Costea Alessia, clasa a VI-a A
Coordonator, prof. Iederan Iustin

Floare de cireș

Floare de cireș curată,
Albă floare de lumină
Cum e neaua nepătată,
Ziua mea o faci senină!

Te miros și trag în piept
Toată puritatea ta
Și ca un frumos sonet
Mângâi toată viața mea!

Albă floare de cireș
Mă alinți și mă uimești,
Când curată-n cale-mi ieși,
Parcă ruptă din povesti!

Pictura și poezia realizate de Rostaș Raluca, clasa a VII-a C

Coordonator, prof. Iojiban-Popan Alexandra

Materiale reciclăm și de iarnă decorăm!

Azi, la dirigință, am învățat cum putem folosi pahare de plastic și hârtie pentru confecționarea unor decorațiuni de iarnă. Împreună cu doamna dirigintă Iulia Mânzat am realizat acest om de zăpadă. Ne place iarna pentru că afară este zăpadă și putem face oameni de zăpadă.

Am adus pahare de unică folosință, carton, capsatoare, fular și o pălărie. Din cartonul negru am realizat ochii, gura și nasturii, iar din cel portocaliu am făcut un nas, ca un morcov. În loc de mătură, am folosit materiale recuperate dintr-o veche coroniță de Crăciun. Doamna dirigintă ne-a arătat cum putem construi un om de zăpadă folosind pahare din plastic. Acesta este un mod inteligent de a folosi plasticul. În urma unei petreceri sau atunci când avem mulți musafiri, putem constata că avem multe pahare de plastic folosite. În loc să le aruncăm, le putem spăla și, apoi, folosi pentru confecționarea unui omuleț simpatic în interiorul căruia să punem o instalație luminoasă înfrumusețând camera sau sala de clasă. De asemenea putem utiliza hârtia folosită pentru a face fulgi de zăpadă mari și drăgălași.

Reciclarea este procesul prin care deșeurile „cu valoare”, precum ambalajele, spre exemplu, sunt transformate în materie primă secundară pentru fabricarea de noi produse. Beneficiile reciclării sunt multiple, de aceea este foarte important ca fiecare dintre noi să înțeleagă faptul că, în spatele legilor drastice privind reciclarea, stau idei și principii solide, benefice comunităților.

În plus, reciclarea nu numai că aduce beneficii mediului, dar are și un efect pozitiv asupra economiei.

Chiar dacă nu se află pe primul loc în ierarhia gestionării deșeurilor, reciclarea aduce numeroase avantaje. În primul rând, ne ajută să reducem consumul de resurse naturale. Reciclarea hârtiei și a lemnului poate salva pădurile; cea a sticlei reduce necesitatea utilizării de materii prime precum nisipul; cea a metalului ne permite să evităm extragerea de minereuri noi; cea a plasticului reduce cantitatea de combustibili fosili utilizați.

Apoi, scade nivelul poluării. Atunci când deșeurile ajung la groapa de gunoi, se descompun eliberând metan, un gaz cu efect de seră mai puternic decât dioxidul de carbon. În plus, ne confruntăm și cu poluarea directă cauzată de uleiul de gătit sau baterii. Reciclându-le, împiedicăm intrarea lor în natură.

Un alt beneficiu este o mai bună gestionare a încălzirii globale. Pe de-o parte, fabricile care produc obiectele pe care le folosim zi de zi eliberează dioxid de carbon. Metanul, menționat la punctul anterior, contribuie, de asemenea, la schimbările climatice. Atunci când reciclăm mai mult, nivelul acestor gaze scade.

Trebuie să vorbim, bineînțeles, și despre propria sănătate. Gazele emise de gropile de gunoi nu afectează doar atmosfera, ci provoacă și probleme grave de sănătate. Dacă reciclăm mai mult, ne expunem la o cantitate mai mică de gaze toxice.

Tonder Eduardo, clasa a V-a A
Coordonator, prof. Mânzat Iulia

Povestea Bradului de Crăciun

An de an, la fiecare casă se împodobește un brad. Noi la școală am împodobit și în clase, chiar și pe hol. Acesta este bradul împodobit la o clasă de la ciclul primar. Așa-i că este frumos?

Totuși aș dori să vă povestesc despre povestea Bradului de Crăciun și cum am ajuns noi să avem această tradiție. Povestea bradului de Crăciun spune că, la începutul secolului XVI, Martin Luther, mergând spre casă într-o noapte de Crăciun, a văzut un brad nins care sclipea frumos în lumina lunii și l-a tăiat, l-a dus în casă și l-a ornat cu lumânări aprinse.

În 1521, în Franța, un brad a fost împodobit la nunta prințesei Héléne de Mecklenburg cu ducele de Orleans, iar primul brad împodobit în mod oficial în Franța a avut loc în iarna anului 1605. Bradul a fost decorat într-o piață publică din Strassburg, cu mere roșii, nuci și bomboane. În Statele Unite, obiceiul de a împodobi bradul de Crăciun a juns în 1830, adus de coloniștii germani, stabiliți în Pennsylvania, iar în 1853 a fost adoptat și la Casa Albă.

Se crede că pe meleagurile noastre, primul brad împodobit de Crăciun a apărut la curtea Regelui Carol I, străbunicul Regelui Mihai. Regina Elisabeta, cea care sub pseudonimul Carmen Sylva a publicat numeroase lucrări despre brazii de Crăciun, a împodobit în Sala Tronului de la Palatul Regal, 14 brazi după modelul țărilor nordice și a oferit cadouri tuturor familiilor nobile invitate la petrecerea de Crăciun. Instalarea regimului comunist în România a încercat să anihileze această tradiție, însă a rezistat grație credinței puternice pe care poporul a avut-o în Dumnezeu și grație frumuseții obiceiului în sine.

Una dintre legendele bradului de Crăciun spune că, Însuși Domnul Iisus, în drumetziile Sale alături de Sfântul Petru, ar fi trecut printr-o pădure și în timp ce mergeau s-a pornit o mare furtună. Acesta a căutat un loc unde să se ascundă și singurul copac care și-a oferit protecția a fost bradul, acesta neavând fructe de protejat. Se spune că bradul și-ar fi cerut iertare de la Mântuitor că are țepi și că l-ar pute răni. Astfel, Domnul Iisus a binecuvântat pomul să nu-și piardă verdeța frunzelor niciodată, țepii săi să capete un parfum deosebit și proprietăți vindecătoare și în mijloc de iarnă, atunci când toți copacii sunt goi de frunze și fructe, bradul să fie împodobit cu roadele altor pomi fructiferi. Iisus Hristos a adăugat la sfârșit: „Atunci când te vor împodobi să se gândească la mine, căci tu ești pomul cel mai drag mie.”

După cum vedeți sunt multe mituri și povești legate de bradul de Crăciun așa că vă îndemn să căutați și să povestiți toate acestea cu familia și colegii voștri pentru a nu pierde această frumoasă tradiție.

Decorațiuni, ornamente și voie bună!

Știați că există simboluri și diferite mesaje ascunse în decorațiunile de Crăciun? În cele ce urmează am să vă relatez câteva informații legate de acestea.

Culoarea roșie de Crăciun

Culoarea roșie reprezintă sângele lui Iisus din momentul răstignirii, pe când culoarea verde înseamnă lumina și viața eternă. Practic, culoarea roșie oferă speranța. În același timp, auriul reprezintă căldură, este legat și de aurul primit în dar de pruncul Iisus.

Clopoțelii de Crăciun

Clopoțelii sunt folosiți în timpul Crăciunului pentru a anunța sosirea iernii și nașterea lui Iisus. Se mai spune că sunetul clopoțelilor ghidează oile pierdute înapoi în staul, la fel cum Dumnezeu ne călăuzește pe toți să mergem pe căile Sale.

Vâscul de Crăciun

Vâscul este o plantă parazită, adică trăiește pe copacul de care este atașat, iar fără el, vâscul ar muri. Însă este și un simbol al iubirii, iar druizii îl foloseau ca leac și pentru fertilitate.

Îngerul Crăciunului

Îngerul Crăciunului este cel care a anunțat-o pe Fecioara Maria că îl va naște pe Iisus, dar și cel care s-a arătat păstorilor pentru a anunța nașterea lui Iisus.

Floarea Crăciunului

Legenda despre frumoasă Crăciuniță (Floarea Crăciunului) spune că mai mulți copii săraci au vrut să îi ofere un cadou lui Iisus, dar nu aveau nimic, așa că i-au dus câteva buruieni, care s-au transformat în plante frumoase și roșii.

Poinsettia, Crăciunița sau „steaua Crăciunului“ este originară din Mexic și denumită după Joel Poinsett, primul ambasador american în Mexic, care a adus această plantă în SUA, în 1828. Mexicanii credeau ca ea simbolizează Steaua din Betleem și, astfel, Poinsettia a ajuns a fi asociată cu Crăciunul. De fapt, floarea ei este mică și galbenă, dar în jurul ei, stau frunze mari, de un roșu aprins, ușor de confundat cu niște petale.

Coordonator, înv. Chețan Mădălina

Poșta lui Moș Crăciun

Este momentul din an în care să îi scrii o scrisoare lui Moș Crăciun! Nu trebuie decât să îți așterni gândurile, cât mai frumos posibil, într-o scrisoare clasică, îi pui timbru și o pui într-o cutie de poștă cu destinația „Moș Crăciun”.

Toți copiii îl așteaptă pe Moș Crăciun și, dacă ești printre cei care îi vor scrie o scrisoare moșului, atunci nu ezita să scrii una foarte frumoasă. La fel au făcut și copiii din clasa învățătoarei Mădălina Chețan, care chiar au realizat o poștă în sala de clasă special pentru scrisorile lui Moș Crăciun. Elevii au fost entuziasmați și au scris, cu mult drag, dorințele lor pentru Moșu’.

„Îi scriu lui Moș Crăciun că îmi doresc un câțel adevărat. El trebuie să fie cu blană neagră și să aibă o lesă. Îmi doresc foarte mult și am fost cuminte, așa că sper să îmi aducă unul”

„Eu aș vrea o bicicletă. Pentru la vară o vreau și am fost și cuminte. Am mai scris scrisori și mi-a adus cadouri în fiecare an”; „Eu vreau o pisică. Ca să mă joc cu ea și să se joace și sora mea cu ea. Asta am scris în scrisoare”; „Eu îi scriu lui Moș Crăciun că îmi doresc un hanorac negru, că mie îmi plac foarte mult

hanoracele. Am mai scris scrisori și la mama și acum îi scriu lui Moș Crăciun. E mai frumos să scriu o scrisoare cu plic și să o trimit la poștă” au spus elevii din această clasă.

Tot la această clasă doamna învățătoare a realizat o sedință foto de Crăciun, iar rama a fost realizată de elevi în orele de curs „Ne-am distrat foarte mult să realizăm atât rama cât și să ne fotografiem. Iubim Crăciunul!”

Coordonator, înv. Chețan Mădălina

Colinde și Tradiții Românești

Crăciunul la noi este o importantă sărbătoare religioasă. În satele românești, unde tradiția se mai păstrează femeile și bărbații încep pregătirile cu mult timp înainte de această sărbătoare. Bărbații își fac ordine în curte, curăță grajdurile (locurile unde adăpostesc animalele), iar femeile își curăță casele și pregătesc mâncare tradițională specifică acestei sărbători: cozonaci, colaci, sarmale și alte bunătăți românești. Sărbătoarea Nașterii Domnului se ține pe 25, 26 și 27 decembrie. În Ajunul acestei sărbători (24 decembrie) în toate satele din țară începe colindatul. Acesta este cel mai important obicei românesc de Crăciun, grupuri de copii, băieți și fete, femei și bărbați merg din casă în casă și duc vestea Nașterii Mântuitorului prin colindele lor (cântece specifice de Crăciun, care conțin acest mesaj). După ce colindă, ei sunt răsplătiți la fiecare casă cu diferite bunătăți.

Colindătorii sunt primiți cu bucurie deoarece se spune că ei aduc sănătate și un an prosper, apoi sunt recompensați cu nuci, mere, colaci și, mai recent, bani.

Colindatul are loc în curtea celor ce primesc colindătorii, în casă sau sub fereastră. Deseori, colindătorii sunt primiți în casă, deoarece se spune că ei aduc sănătate, un an prosper și sunt recompensați cu nuci, mere, colaci și bomboane. În zona Banatului montan, în ajunul Crăciunului focul din casă nu se stinge deloc, pentru ca anul ce vine să fie luminos și bogat. În această zi se împodobește bradul cu dulciuri, iar sub brad se pun: un colac, un cârnat și o sticlă de rachiu – daruri pentru Moș Crăciun, iar pentru calul acestuia se pun grăunțe și fân.

Tot în această seară, tinerii se adună în unele case în grupuri de fete și feciori și își pun măști: băieții poartă măști de femei, iar fetele poartă măști de bărbați, apoi pleacă prin sat. Se strâng în mai multe case unde încep să danseze: fetele cu măști de băiat iau câte o tânără la joc iar băieții, cu măști de fete iau câte un fecior. În timpul jocului mascații sărută perechea aleasă.

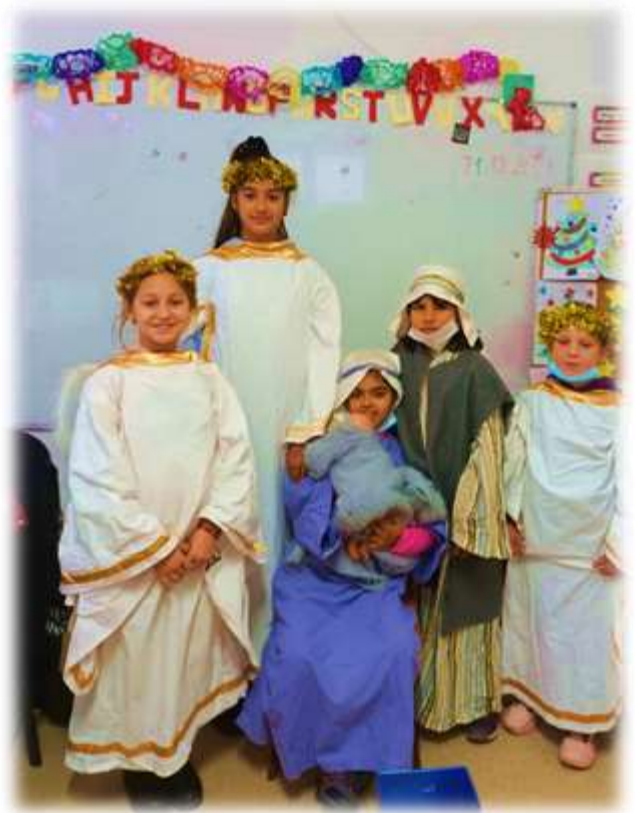
Tot în ajunul Crăciunului, dar în vremuri ceva mai vechi, dascălii bisericilor mergeau din casă în casă cu „icoana”, cântând troparul și condacul Nașterii Domnului. Paul de Alep, însoțitorul patriarhului Macarie în Țara Românească și Moldova în anii 1650-1660, spunea că „se obișnuiește ca în seara spre

nașterea lui Hristos, toți preoții din diferite târguri, însoțiți de Germani, de citeți și de coriști, să se adune în bande, purtând icoane și să umble toată noaptea dinspre nașterea Domnului și în noaptea următoare”. Alte surse povestesc despre obiceiul de a merge a doua zi cu icoana. Un copil purta în brațe icoana acoperită cu o maramă, iar în urma lui mergea dascălul. Împreună intrau din casă în casă.

În Maramureș, spre deosebire de alte zone, are loc “jocul moșilor” – colindarea gazdelor de către colindători deghizați cu măști. Aceștia urează sănătate și fericire gazdelor. Toți colindătorii, indiferent de vârstă, primesc un colac ce simbolizează soarele. De asemenea, ei primesc mere și nuci. În ziua de Crăciun nu se spală rufe și nu se dă nimic de împrumut. Animalele din ogradă primesc mâncare din belșug. Se spune că dacă animalele se culcă pe partea stângă atunci iarna va fi lungă și geroasă. În zona Moldovei Crăciunul este o sărbătoare importantă. Toate activitățile ce au loc în ziua Ajunului sunt de fapt un ritual pentru protecția animalelor, a livezilor și a gospodăriei: femeile fac curat în toată casa și pregătesc colaci, iar bărbații au grijă să înapoieze orice lucru luat cu împrumut. Tot în această zi, femeile coc un colac în forma cifrei 8, care în primăvară urmează să fie afumat și pus între coarnele boilor ce ară pământul. În ajun, femeile pregătesc masa de Crăciun, care trebuie să conțină vreo 12 feluri de mâncare, multe dintre acestea fiind din carne de porc, sacrificat cu câteva zile mai înainte. Tot în ziua Ajunului încep să meargă colindătorii pe la casele oamenilor: de dimineață colindă copiii cei mai mici, spre după-amiază școlarii, iar către seară colindă tinerii.

În Bucovina se crede că toate colindele sunt rostite pentru ca răul să dispară, iar satul să fie curat în noaptea de Crăciun. De asemenea, se spune că este un mare păcat dacă o gospodărie are ușa închisă în ajunul Crăciunului și nu poate să-i primească pe colindători. În Ialomița, cetele de colindători cutreieră ulițele satelor și gospodăriile țărănești, făcând tradiționalele urări, melodiile și textele poetice ale colindelor fiind minunate. Adevăratul colindat se desfășoară în seara și noaptea de Crăciun. Colindătorii se adună în cete și își aleg un conducător numit de obicei „vătaf” sau „jude”. Colindătorilor propriu-ziși li se alătură câțiva flăcăi cu sarcina să poarte, în saci și traiste, darurile primite.

Odată intrați în curtea casei, colindătorii își deapănă repertoriul înaintea membrilor gospodăriei, adunați în prag, cântecele fiind întotdeauna însoțite de dansuri. Apoi, gazda invită colindătorii în casă, unde înainte de așezarea la masă pentru ospățul comun, vătaful cetei poruncește să se cânte alte câteva colinde.

Sursa: <https://blog.boromirmarket.ro/recipes/colindatul-traditii/>
Coordonator, înv. Szentmiklosi Salomica Dana

Nașterea Domnului

Sărbătoarea Nașterii Domnului (numită în popor *Crăciunul*), sărbătorită în fiecare an la 25 decembrie, ne aduce vestea venirii în lume a Fiului lui Dumnezeu făcut om, pentru mântuirea noastră.

Nașterea Mântuitorului a avut loc la nouă luni după Întroparea Sa de la Duhul Sfânt, la Buna-Vestire, când Dumnezeu a trimis pe Arhanghelul Gavriil să

vestească Fecioarei Maria: „*Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!*”.

Și, primind ea graiul îngeresc și zicând: „*Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!*”, îndată S-a zămislit Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, în preacuratul ei pântec. Și, după nouă luni, s-a dat poruncă de către Cezarul August să se înscrie toată lumea. Iar Iosif, logodnicul și păzitorul Născătoarei de Dumnezeu, s-a suit la Betleem împreună cu ea, ca să se înscrie.

Și, de vreme ce Fecioara urma să nască, neaflând loc de găzduire din pricina mulțimii oamenilor, a intrat într-o peșteră săracă, ce era și loc de adăpostire turmelor, și acolo L-a născut fără stricăciune și fără durere pe Domnul nostru Iisus Hristos, L-a înfășat ca pe un Prunc și L-a pus în ieslea dobitoacelor pe El, Ziditorul tuturor, Cel ce a venit să ne mântuiască pe toți de patimile cele dobitocești.

Acestui Prunc au venit să I se închine păstorii vestiți de îngeri, apoi și magii de la Răsărit, aducându-I daruri, ca unui Om și Dumnezeu. Despre acești magi, Scriptura și Tradiția ne spun că se afla, pe vremea lui Moise, în pământul perșilor, un vrăjitor numit Valaam, care a prezis multe și a spus și acestea: „*O stea răsare din Iacov; un toiag se ridică din Israel și va lovi pe căpeteniile Moabului și pe toți fiii lui Set îi va zdrobi*” (Numerii 24, 17).

Profeția aceasta a fost lăsată moștenire celorlalți prezicători, iar ei au făcut-o cunoscută și înțelepților și împăraților din Răsărit. Și așa a ajuns prezicerea și la acești trei magi care se uitau pe cer să vadă o astfel de stea. Ei, ca oameni învățați și astronomi, când au văzut pe cer că o stea nu merge precum celelalte stele, de la răsărit la apus, ci de la miazăzi la miazănoapte, au cunoscut că această stea arată nașterea unui mare împărat.

Și au mers după stea până la Ierusalim și au întrebat: „*«Unde este Împăratul iudeilor, Cel ce S-a născut? Că am văzut la răsărit steaua Lui și am venit să ne închinăm Lui»*. Și, auzind, împăratul Irod s-a tulburat și, chemând în ascuns pe magi, le-a spus: „*Duceți-vă și cercetați cu de-amănuntul despre Prunc; dacă Îl veți găsi, vestiți-mă, ca să mă duc și eu să mă închin Lui*” (Matei 2, 1-3, 7-8).

Dar Irod spunea aceasta ca să afle unde este Pruncul și să-L omoare. Și au plecat magii de la Irod, iar steaua minunată pe care o văzuseră în răsărit mergea înaintea lor și a coborât și a stat deasupra locului unde era Pruncul. Și, intrând, au găsit pe Hristos Domnul. Au căzut în genunchi, I s-au închinat

și i-au adus daruri: aur, smirnă și tămâie. La porunca îngerului, nu s-au mai dus la Irod, ci s-au întors în țara lor pe altă cale. Irod, văzând că magii nu l-au ascultat, s-a mâniat foarte tare și a trimis oștile lui ca să omoare pe copiii din Betleem de la doi ani în jos.

Pentru aceasta a fost trimis înger de la Dumnezeu și a spus lui Iosif: „*Scoală-te, ia Pruncul și pe Mama Lui și fugi în Egipt (...), fiindcă Irod va căuta Pruncul ca să-Lucidă*”. Și Iosif a făcut așa. A luat pe Pruncul Iisus și pe Maica Domnului și s-au dus în Egipt (*Matei 2, 13-14*).

Și așa, în tirania lui, Irod, vrând să-L găsească și să-L omoare pe Pruncul Iisus, s-a făcut ucigașul a paisprezece mii de prunci nevinovați, pe care Biserica îi pomenește ca pe cei dintâi mucenici, pe 29 decembrie.

Pruncul Iisus însă a fost păzit în Egipt până la moartea lui Irod, apoi, prin îndemn de la înger, Iosif s-a întors în pământul lui Israel, dar a mers să locuiască în Nazaret. Acestui Prunc venit spre mântuirea noastră, lui Iisus Hristos, Dumnezeu-Omul, să ne închinăm și noi și să-I aducem ca dar viața noastră trăită după sfintele Lui porunci.

Vamoș Teodora, clasa a VII-a A
Coordonator, prof. Păvăluță Mihaela Maria

Lucrări realizate de Lăcătuș Emanuela și Moldovan Sidonia din clasa a VIII-a B, pe tema „Nașterea Domnului”.

A venit Moș Crăciun!

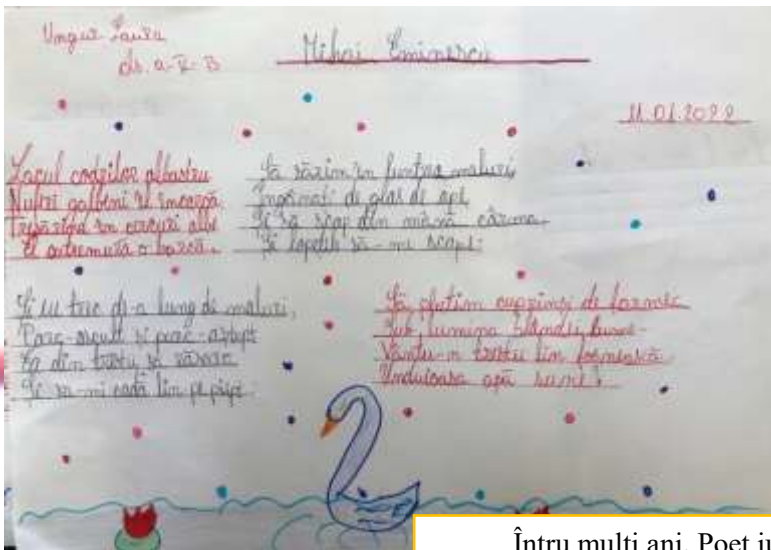
Cu pas mare, prin nămeți, ❄️
Moșul aduce, în sac, 🧑‍🎄
Copiilor cumiți, glumeți, 😄👧
Cadouri ce le sunt pe plac! 🎁

„La steaua ...”

Ca în fiecare an, sărbătoarea tradițională a școlii, „La steaua ...” s-a derulat în ianuarie, în săptămâna nașterii poetului. Cu acest prilej ne-am bucurat să învățăm și să ne jucăm, atât cât ne-au permis condițiile.

De această dată nu ne-am mai adunat în sala noastră de spectacole, ci am organizat fiecare câte o activitate specifică: am făcut concursuri, am completat rebusuri, am citit și scris poezii, am recunoscut titlurile poeziilor după câteva versuri, am desenat și chiar i-am scris poetului scrisori. Cel ai mult mi-a plăcut concursul anual de portrete la care am participat prima dată.

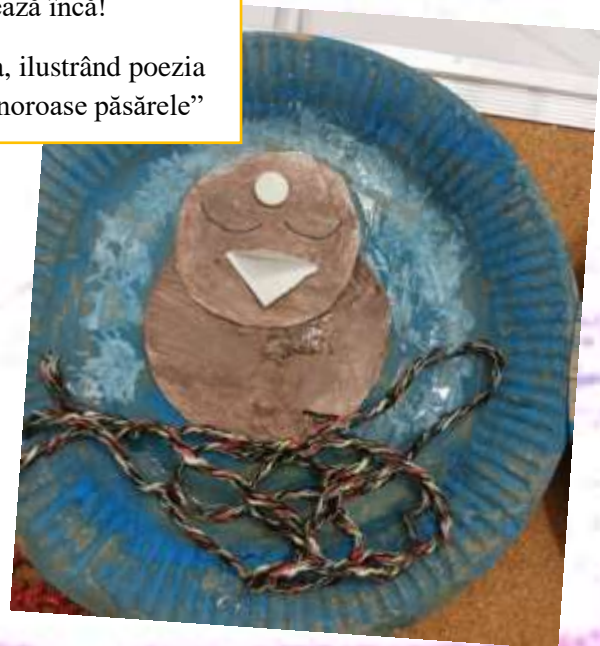
Întru mulți ani, Poet iubit

Cu plecăciune-adâncă!

Icoana ta nu a murit

Ne luminează încă!

Copiii dintr-a doua, ilustrând poezia lor favorită, „Somnoroase păsărele”

Mihai Eminescu

Mihai Eminescu a fost un poet, prozator și jurnalist român. S-a născut pe data de 15 ianuarie 1850 în Botoșani și a decedat pe data de 15 iunie 1889 în București.

Mihai Eminescu a scris 222 de poezii, iar cea mai cunoscută poezie a fost „Luceafărul” de 30 de stihuri.

Mihai Eminescu a murit în condiții suspecte și interpretate diferit în mai multe surse. În anul 2001 în urma de săvârșirea a doctorului Julea, situat pe strada Ponișor din București, Mihai Eminescu nu a murit o simplă ușașă și brăt pușor, deși se de azi este ca un poet talentat a avut parte de foarte puțină știință.

O bună parte a vieții sale este trecută sub tăcere, în special ultima anii când truce prin tot felul de suferințe de realizare a proiectelor cu probleme psihice și el a fost înmormântat în Cimitirul Bellu București.

Bometer
Barza Mihai Eminescu

Mihai Eminescu (cunoscut Mihai Eminescu; n. 15 Ianuarie 1850, Botoșani, Moldavia - d. 15 Iunie 1889, București, România) a fost un poet, prozator și jurnalist român, recunoscut de criticii români și de critica literară postumă drept cea mai importantă voce poetică din literatura română. El a scris Luceafărul de 30 de stihuri, cea mai lungă poezie. Cea mai frumoasă poezie de Mihai Eminescu sunt recitate și astăzi și multe dintre operele sale sunt incluse în programa pentru examenul de Bacalaureat.

Ștefan Mădăraș, Cluj-Napoca 10.01.2022

Mihai Eminescu

Mihai Eminescu (cunoscut Mihai Eminescu; n. 15 Ianuarie 1850, Botoșani, Moldavia - d. 15 Iunie 1889, București, România) a fost un poet, prozator și jurnalist român, recunoscut de criticii români și de critica literară postumă drept cea mai importantă voce poetică din literatura română. El a scris Luceafărul de 30 de stihuri, cea mai lungă poezie. Cea mai frumoasă poezie de Mihai Eminescu sunt recitate și astăzi și multe dintre operele sale sunt incluse în programa pentru examenul de Bacalaureat.

De-aș avea să fi o floare
Într-o grădină, să stănesc
Ca să fiu dintr-un măr
Ești dulce a un păș
Mă gândesc cu toate zilele
Că tu ești o floare
Și eu sunt un păș
Și eu sunt un păș
Și eu sunt un păș

Vomos, Târnova

Mihai Eminescu

Mihai Eminescu s-a născut în data de 15 Ianuarie 1850 Botoșani, Moldavia.

A decedat în data de 15 iunie 1889 București.

A fost un poet, prozator și jurnalist român, recunoscut de criticii români și de critica literară postumă drept cea mai importantă voce poetică din literatura română.

Orașul sa romantism literar relativ intensivat.

Faptul acesta e bură educației filozofice, ceea ce realizează fiind influențată de marile sisteme filozofice ale grecii sale.

Eminescu a fost victimă unui caz grav de malaxie.

A fost decedat de un tratament administrat greșit.

Albă-i toamnă

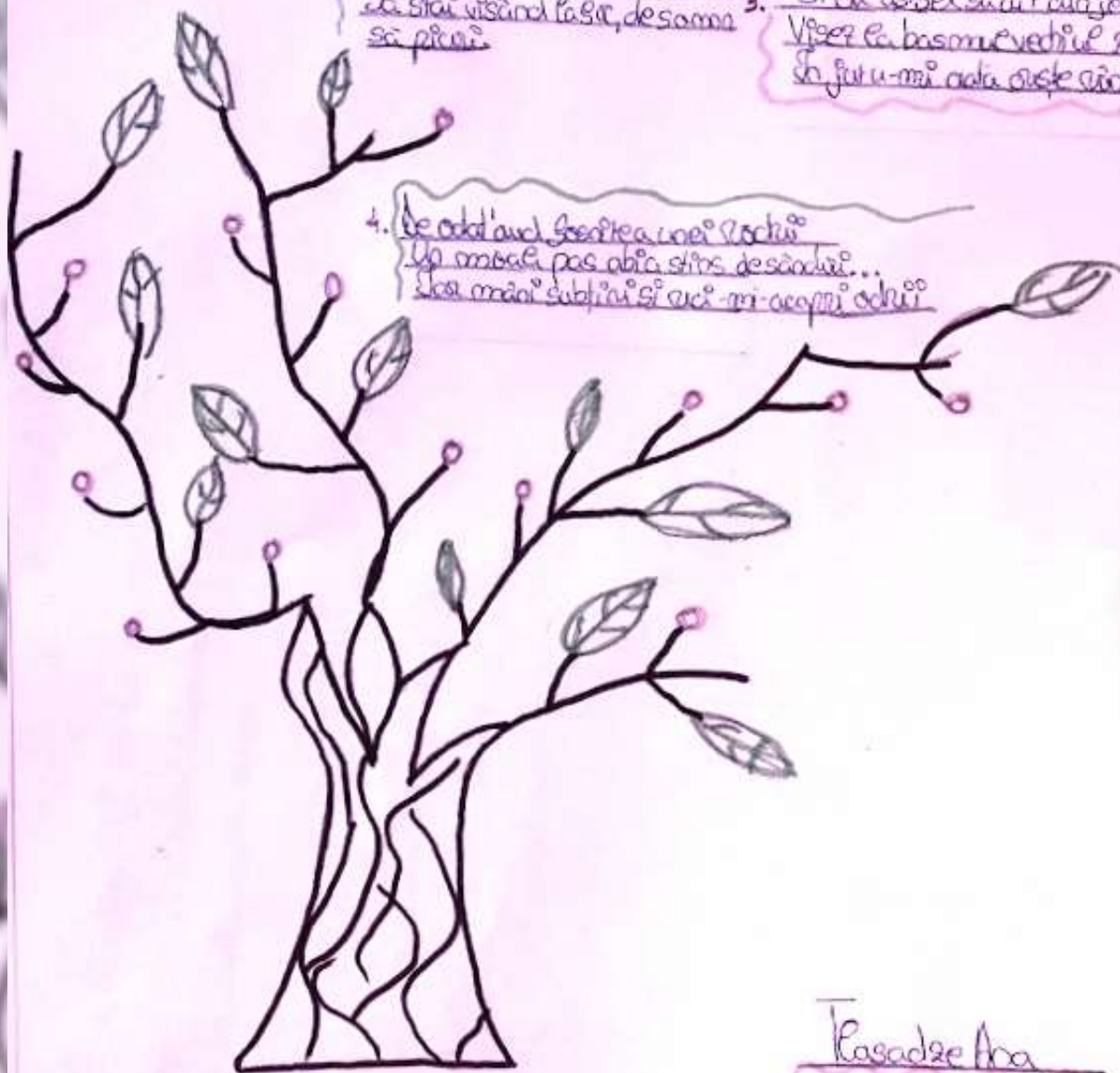
de Mihai Eminescu

Albă-i toamnă în orașul mirescit
când vântul strălucitor geamii gâdă,
Și tu celești soarele din noase plină
Și într-un răas gânduși te vâdă toată.

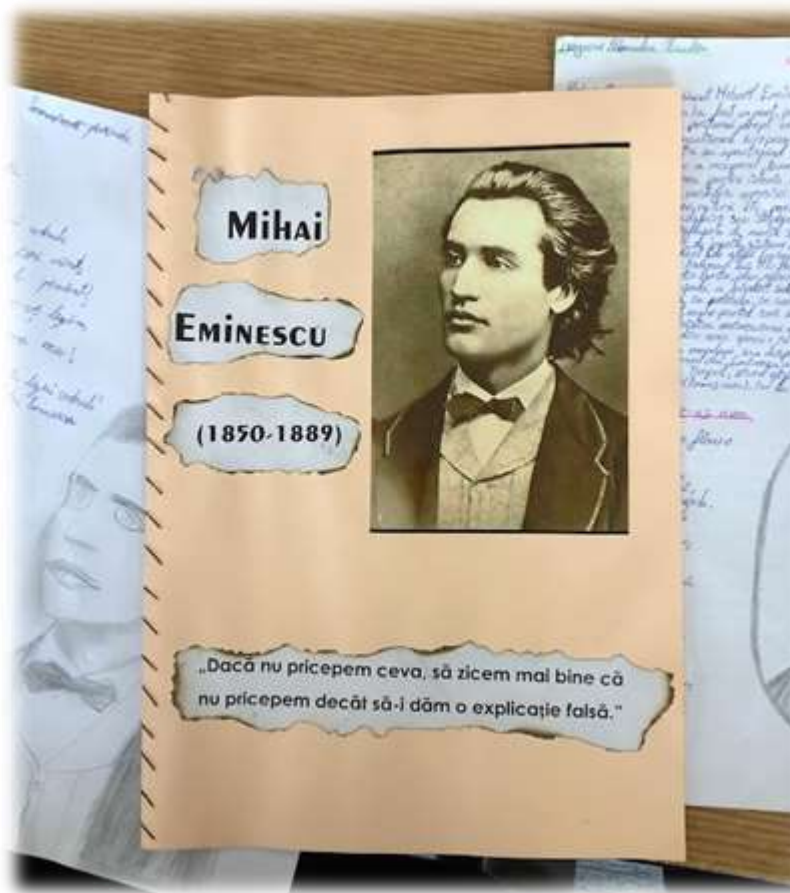
2. Prezintă-ți limbul tău cu dulci oțmăni
Năi vrea ca oțmăni în usa ta să bată,
Că și mai bine e când oțmăni se căde
Și stai visând la se, de samă
Și pice.

3. Și eu astel să uit din zădărnici
Visez la basme vechi și zădărnici
Și în juru-mi oțmăni oțmăni și zădărnici

4. De oțmăni așdă zădărnici
Un oțmăni pas oțmăni și zădărnici...
Că oțmăni subțiri și oțmăni mi-oțmăni oțmăni

Plasade Ana

Adio

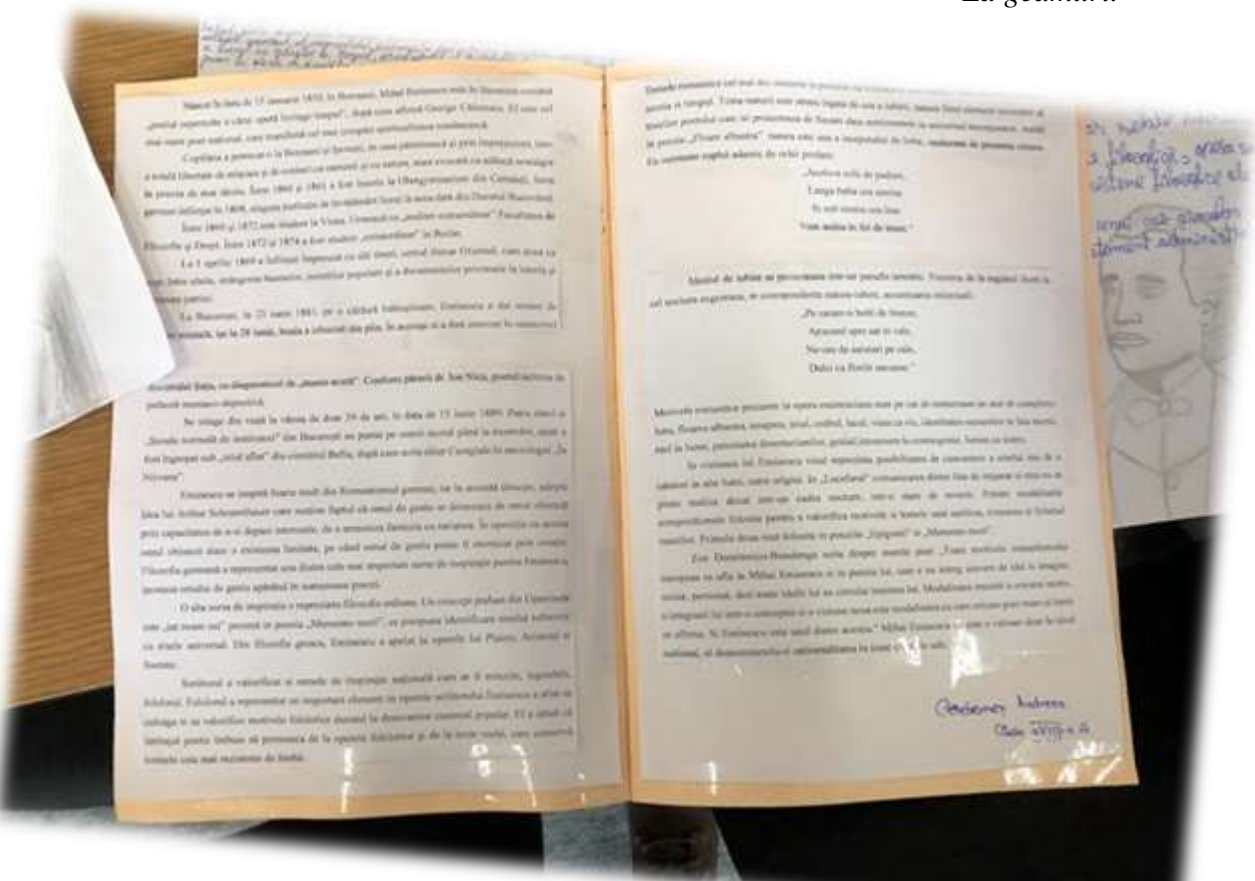
de Mihai Eminescu

De-acuma nu te-oi mai vedea,
Rămâi, rămâi, cu bine!
Mă voi feri în calea mea
De tine.

De astăzi dar tu fă ce vrei,
De astăzi nu-mi mai pasă
Că cea mai dulce-ntre femei
Mă lasă.

Căci nu mai am de obicei
Ca-n zilele acele,
Să mă îmbăt și de scânteii
Din stele,

Când degerând atâtea dăți,
Eu mă uitam prin ramuri
Și așteptam să te arăți
La geamuri.

„ARC PESTE TIMP”

Generația anului 2020

Dragi absolvenți ai Școlii Gimnaziale „Traian Dârjan” din anul 2020, ne este dor de voi și știm că nu am reușit, din cauza pandemiei, să ne luăm la revedere cum se cuvine. De aceea, dorim să publicăm mesajele voastre frumoase, care, din păcate, nu au prins lumina tiparului, în acel an.

„Bună, sunt Fineas. Am 14 ani și sunt elev la Școala Gimnazială „Traian Dârjan”.

În acești 8 ani petrecuți în școală am învățat multe lucruri, unele folositoare, altele, nu. Cu profesorii m-am înțeles perfect. Sunt atras de cultura coreeană. Am așteptări mari de la viitor. Dorința mea este să urmez un liceu de științe ale naturii. Ascult multe feluri de muzică, printre care și Kpop. Trupa mea preferată este Blackpink.”

„Mă numesc Costin Mihai și am studiat la Școala Gimnazială „Traian Darjan”. Aici am legat multe prietenii frumoase și am multe amintiri memorabile alături de colegii mei. Profesorii au fost cei mai buni prieteni ai mei. Pe bune! Au dat dovadă de respect, înțelegere și rațiune, calitățile perfecte care pot defini un cadru didactic. Toți dascălii care au predat la clasa în care mă aflu sunt oameni minunați, frumoși și deschiși, remarcându-se doamnele profesoare Mânzat Iulia, Igna Ioana, Roșca Gabriela, Mihai Alina, Ciurtea Manuela, Buzura Anca și Neag Oana.

Colegii mei au avut un impact important în viața mea. Cel mai bun prieten al meu este Fineas. Mă înțeleg foarte bine cu Andrei, Tudor, Ilinca, Marian și cu toți colegii mei, dar în special cu Fineas. Pasiunea mea este cititul, mă regăsesc în cărțile pe care le-am citit și mi-au dezvoltat vocabularul foarte mult. În viitor, aș dori să devin profesor de geografie ori de biologie. Biologia și geografia sunt materiile mele preferate, le învăț cu plăcere și mă văd profesând, în viitor, alături de copii. Și industria aviației mi-a plăcut foarte mult, doream să lucrez la „înălțime” și să vizitez fiecare colț al planetei. Totuși, dorința de a lucra cu copiii mă pasionează și o să trag tare să ajung undeva vreau. Chiar dacă nu voi reuși, măcar știu că am încercat.

Școala m-a învățat să mă descurc, să fiu independent și să știu procesa informația în cel mai eficient mod. O să îmi aduc aminte de aceste momente petrecute în școala generală cu nostalgie și cu un sentiment de împlinire. Vreau să fie totul bine, să fim sănătoși toți, să reușim (în orice domeniu), Dumnezeu să ne aibă în paza Lui și să ne rugăm Lui, în fiecare zi!”

„Mă numesc Țăgșorean Beni și sunt în clasa a VIII-a A. De-a lungul anilor, mi-am dat seama că îmi plac desenul, muzica, dansul, teatrul, poezia și fotografia. Cam tot ce înseamnă partea artistică.

Eu desenez de când eram mic. La școală am participat la mai multe concursuri de desen și dans, concursuri la care am luat mereu premiul întâi. Când eram mai mic, desenam pe pereți.

Pasiunea pentru muzică o are toată lumea. De obicei, ascult Martin Garrix. El este muzicianul meu preferat. Melodia care îmi place cel mai mult este "So far away".

Îmi place și actoria. Actoria mă face să râd. Te ajută să te transpuie în situații pe care nu le-ai simțit, probabil, niciodată. Poezia mă ajută, personal, să îmi exprim sentimentele în versuri. Versurile și rima aduc muzicalitate în ceea ce vreau să transmit.

Pozele surprind un moment din viața unui om. Te ajută să îți menții vii amintirile. Am găsit o poză care îmi place foarte mult: o viață întreagă surprinsă într-un singur moment. Mă face să mă gândesc că viața e prea scurtă pentru a nu îți face amintiri.

Pe lângă pasiunile legate de sentimente, ador înotul. Mă simt în largul meu în apă. Mă calmează și mă ajută să fac față stresului. Mi-ar plăcea să pot reaspiră sub apă. Probabil nu m-aș mai întoarce pe uscat.

„Salut! Mă numesc Marian Tlasadze și am vârsta de 15 ani. Eu sunt din Școala Gimnazială „Traian Dârjan” și vreau să vă spun câteva lucruri despre mine. Eu sunt un băiat sociabil și dornic să îmi fac noi prieteni. Colegii spun despre mine că sunt foarte frumos, inteligent, amuzant și de treabă. Pe viitor, mi-aș dori să călătoresc și să mă fac fotomodel. Idolul meu ar fi Travis Scott, un muzician renumit pentru piesele lui trap și mi-aș dori să îl cunosc. Mulțumesc pentru că ați citit asta.”

„Buna, sunt Biji Andreea Iulia și am 14 ani. Cel mai mult îmi place să-mi petrec timpul meu liber cu prietenii și familia. Activitatea mea preferată este să ascult muzică, să mă distrez și să râd cu cei apropiați. Animalul meu preferat este câinele, iar acasă am doi ciobănești belgieni pe care îi cheamă Tasha și Oscar. Îmi place să călătoresc și să vizitez orașe și țări noi. Țara mea preferată este Italia, unde am și călătorit. Îmi plac oamenii, civilizația, clădirile și cultura. Eu am și o soră pe care o cheamă Cezara cu care îmi petrec majoritatea timpului, ne înțelegem foarte bine și mă bucur că am parte de asemenea soră.”

„Salut! Mă numesc Ovidiu și am 14 ani. Îmi place să lenevec, să ascult muzică, să mă joc fotbal, să mă plimb cu bicicleta și să stau cu persoanele dragi mie.

M-am transferat de doi ani la această școală și încă mă adaptez. Colegii spun că sunt arogant și rău, dar nu sunt. Ei mă fac să fiu așa!”

„Bună, sunt Ilinca și vreau să transmit următoarele cuvinte colegelor mele dragi, știu ele care. Nu cred că v-am mulțumit vreodată pentru tot ce ați făcut pentru mine. Mi-ați fost alături oriunde, mereu, la orice oră. Voi m-ați ajutat indiferent de situație. Le aveam și eu pe ale mele. V-am spus tot ce am pe suflet. Voi ați știut mereu ce am și din vina cui. Voi mă ascultați, nu erați ca ceilalți, nu râdeați de problemele mele, voi chiar încercați să mă ajutați să trec peste ele și îmi dădeați cele mai bune sfaturi. Întreaga viață nu mi-ar ajunge să vă mulțumesc pentru acești ani în care mi-ați suportat crizele. Am nevoie de voi, vă iubesc enorm de mult. Meritați tot ce e mai bun pe lumea asta și niciodată să nu uitați: să fiți mereu cu capul sus și să nu uitați de mine.”

„Bună, sunt Cristi și am 14 ani.

Îmi place să urmăresc videoclipuri pe YouTube și îmi place să ascult muzică trap și rap. Consider că mă pricep să fac oamenii să râdă și să comunic foarte bine cu ei. Mi-a plăcut foarte mult să socializez de mic, iar colegii spun că sunt amuzant. Vreau să merg mai departe la un liceu bun și sper să păstrăm legătura și după ce terminăm clasa a VIII-a.”

File din istoria noastră... Vlad Țepeș

Vlad Țepeș a fost unul dintre marii eroi ai luptei românilor pentru libertate și independență, a făcut parte din galeria voievozilor care au jalonat cu personalitatea lor istoria statelor noastre feudale, care și-au închinat viața apărării hotarelor țărilor românești.

Vlad Țepeș a dat dovadă de un curaj care depășea limitele obișnuitului, a contribuit prin acțiunile sale la apărarea propriei țări, a civilizației române. Acesta a fost fiul lui Vlad I Basarab (cunoscut sub numele de Vlad Dracul) și nepot al lui Mircea cel Bătrân. Tatăl său a dobândit porecla prin faptul că a fost investit cu ordinul de Cavaler Cruciat al Dragonului pentru meritul în apărarea creștinismului împotriva turcilor. Acesta simbolizează victoria creștinilor împotriva păgânilor. Fiul său, Vlad al II-lea, a fost numit Draculea sau Dracula, adică „fiul Dracului”.

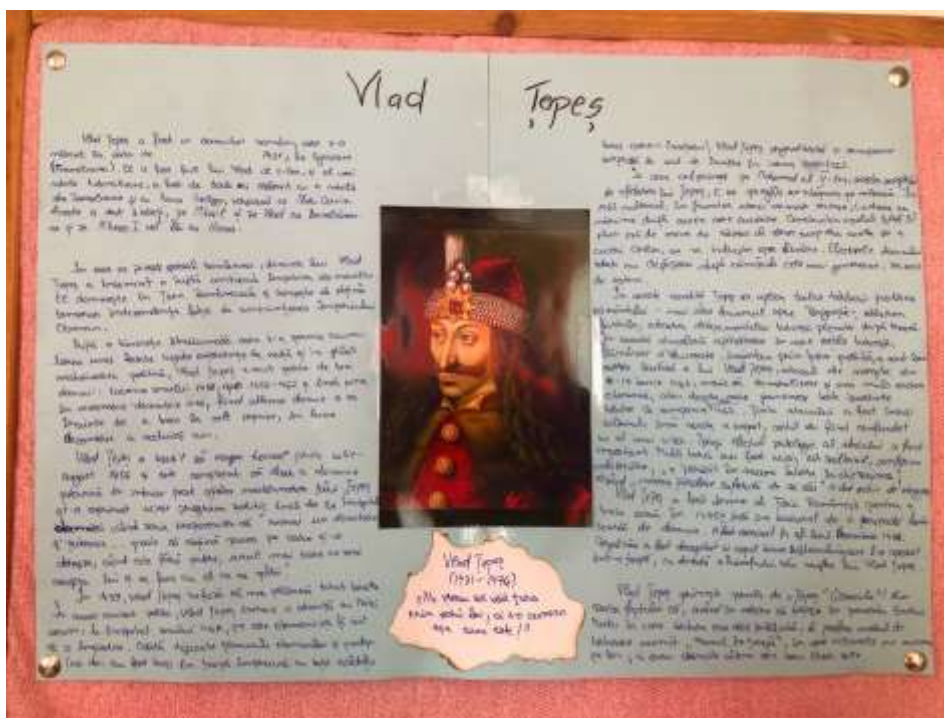
Precla „Țepeș” i s-a dat încă din secolul al XV-lea, ca urmare a utilizării pedepsei tragerii în țeapă. Această pedeapsă nu este produsul imaginației lui Vlad, ea fiind cunoscută încă din antichitate. De mai multă vreme Vlad Țepeș, renunțase la ideea cuceririi scaunului domnesc cu ajutor otoman.

Vlad Țepeș se apropie de Iancu, împărtășește idealurile politice și așteaptă momentul potrivit pentru a trece munții și a lua din nou domnia cu sprijin transilvănean.

Când s-a ivit acest moment, în primăvara anului 1456, el este pretendentul în care Iancu își pune speranța, el este omul capabil să apere sudul Transilvaniei, eventual să schițeze o acțiune ofensivă care să asigure flancul stâng al armatei comandate de Iancu de Hunedoara. S-a bucurat, în acțiunea lui, de sprijinul unor boieri munteni fapt confirmat dedocumente; în acest caz, sprijinul brașovenilor s-a redus la procurarea sumei necesare pentru formarea și aprovizionarea corpului expediționar care a trecut în Țară Românească.

În vremea lui Vlad Țepeș existau câteva domenii foarte mari, cum este acela al Craiovestilor, care numără peste o sută de bunuri funciare sau domenii până la 50 de sate. Ele sunt însă puține și nu sunt unitare, satele care intrau în alcătuirea unei moșii fiind dispensate în mai multe județe ale țării.

Înscăunarea lui Vlad Țepeș a însemnat și izbucnirea unui conflict mai mult sau mai puțin evident între domn și o parte din marea boierime. Țepeș nu era domnul lipsit de personalitate, care să îngăduie cuiva să uneltească împotriva sa. Mai multe mărturii contemporane menționează faptul că el s-a străduit să facă ordine pe plan intern pentru a putea face față marii primejdii care amenința de afară independența acesteia. Pe plan economic, Vlad Țepeș ca și alți înaintași ai săi, i-a

protejat pe negustorii autohtoni față de negustorii sași din Brașov și Sibiu.

Represaliile lui Vlad Țepeș, promte și crâncene, constituiau avertismente asupra necesității că, în raporturile cu Țară Românească, trebuia să se respecte drepturile și legile acesteia. Vlad Țepeș a căutat să exploateze în avantajul sau situația politică și militară ce se crease la hotarele Țării Românești, în anul 1457.

În primul rând, el încearcă să refacă măcar în parte unitatea de luptă a țărilor române, pentru a face față eventualelor presiuni otomane sau pentru a se opune pretențiilor regelui Ungariei. Vlad Țepeș se dovedește a fi personalitatea politică care a știut să anticipeze felul în care va evolua situația politică și militară în anul 1462, luând în timp măsurile de siguranță pentru a nu fi surprins nepregătit.

Sursă: https://ro.wikipedia.org/wiki/Vlad_Țepeș
Gerebeneș Andreea, clasa a VIII-a A
Coordonator, prof. Berki Bianca

Eroi au fost, eroi sunt, încă...

Cine este pe noua bancnotă de 20 de lei?

Începând cu data de 1 decembrie 2021, Banca Națională a României pune în circulație o bancnotă cu valoarea nominală de 20 lei. Este prima bancnotă românească în care este prezentă o personalitate feminină: Ecaterina Teodoroiu. Poate vă întrebați cine este această femeie și de ce a ajuns pe bancnota de 20 de lei.

Pentru început, Ecaterina Teodoroiu s-a născut la 14 ianuarie 1894, în satul Vădeni, astăzi cartier în componența municipiului Târgu- Jiu, într-o familie de țărani săraci, cu opt copii. De mică, a fost bună la învățătură. Când a sosit timpul să meargă la școală, Ecaterina nu a vrut să rămână acasă ca frații ei sau ca alți copii din sat. Sprijinită de mama sa, care se mândrea că are o fată cu multă dragoste de carte, a devenit elevă.

Clasele primare le-a urmat la Vădeni, apoi la Târgu-Jiu, iar în vara anului 1916 și-a terminat studiile la un liceu din București. Prima participare a ei la viața militară a fost consemnată în 1913, când, deși era elevă în anul V de liceu, s-a înscris ca cercetașă în asociația cercetașilor români, Cohorta „Păstorul Bucur” din București, iar din 1914 era cunoscută ca bună cercetașă în Cohorta gorjeană de la Târgu- Jiu, unde activa pe timpul vacanței. După intrarea României în război, a fost întâlnită adesea la spitalul din Târgu-Jiu, acordând îngrijiri răniților, printre care s-a aflat și fratele său mai mare, Nicolae. Pentru Ecaterina, moartea fratelui său a reprezentat convingerea că războiul nu este o joacă, ci conștiința jertfei supreme. După

mai multe încercări de a participa pe front ca soldat activ, de fiecare dată spunându-i-se că locul ei este în spital, Ecaterina a hotărât să plece pe câmpul de bătălie. Comandanții au cedat insistențelor ei și au primit-o să lupte alături de ostași. În 10 octombrie 1916 a avut loc prima bătălie de la Jiu. Trupele Armatei I Române, comandate de generalul Ion Dragalina, au respins o puternică ofensivă inamică, iar soldatul Ecaterina Teodoroiu a fost în primele linii. Pe 14 octombrie 1916, în timpul primei ofensive germane peste Munții Gorjului, Ecaterina a luat parte alături de populația civilă, cercetași și o companie de milițieni la luptele de la Podul Jiului, concurând la respingerea atacului unei companii bavareze inamice.

A fost luată prizonieră și dusă la Cărbunești de unde a scăpat, împușcând santinela de pază. A revenit pe câmpul de luptă și la Bărbătești a fost rănită ușor, la picior. În luptele din 6 noiembrie 1916, din apropiere de Filiași, un, obuz i-a fracturat tibia și coapsa stângă,

urmând o perioadă în care a trecut prin mai multe spitale — la Craiova, București și la Spitalul „Regele Ferdinand” din Iași. Cu prilejul vizitei Reginei Maria la spital, aceasta a recompensat-o cu 400 lei. Pentru faptele sale, Ecaterina Teodoroiu a primit Medalia „Virtutea Cercetășească” de aur și Medalia „Virtutea Militară” de război clasa a II-a pentru vitejia și devotamentul ce a arătat pe câmpul de luptă. În spitalul de la Iași, eroina s-a refăcut spre mijlocul lunii ianuarie 1917, după care și-a reluat locul pe front, continuând să lupte, cu vitejie, împotriva inamicului.

Ofensiva din Moldova a fost pregătită cu mult tact și pricepere, dar au urmat zile de front foarte grele pentru ostașii români. Încurajați de exemplul Ecaterinei, mereu în fruntea plutonului său, soldații români rezistau atacului crunt al inamicului. La 4 august 1917, Ecaterina a plecat împreună cu camarazii săi pe front, îmbrăcată în uniforma de sublocotenent și echipată cu armă, raniță, cartușieră, grenade și sacul de pesmeți. În pofida drumului anevoios, a mărșăluit alături de soldați, iar în 20 august regimental și-a ocupat pozițiile în tranșeele de pe Dealul Secului. Miercuri, 22 august, la ora 21:15, unitățile române au fost atacate și surprinse descoperite de unități din Regimentul 40 Rezervă german. Pe timpul retragerii, sublocotenenta Ecaterina Teodoroiu a fost lovită de două gloanțe de mitralieră pe Dealul Secului-Muncel și a căzut la datorie. În darea de seamă asupra operațiunilor executate pe zile, conform Jurnalului de operații din perioada 1 ianuarie-15 septembrie 1917,

generalul Ernest Broșteanu, comandantul Diviziei a XI-a, consemna: „Brigada 21 Infanterie. În cursul zilei de 22 august a.c., până la ora 21:30, pe tot frontul a fost acalmie completă, întreruptă, foarte rar, de slabe focuri de artilerie. În acest timp, s-a încercat a se face mai multe recunoașteri. La Regimentul 42/66 aceste recunoașteri n-au reușit a înainta din cauză că inamicul, avantajat de situația dominantă ce are, a tras asupra acelor patruțe; asemenea și la Regimentul 43/59 patruțele au fost oprite de focurile de mitraliere. La ora 21, inamicul a început un atac prin surprindere, cu patruțe mari care s-au apropiat de tranșeele Regimentului 42/66 și 43/49. Inamicul s-a servit pentru atacul său, mai ales de grenade de mână și mitraliere, în timp ce bombardiere de tranșee au tras asupra regiunii rezervelor noastre. Atacul a fost pe deplin respins la ora 21:30, producând pierderi inamicului prin focuri de mitraliere, grenade de mână și baraj de artilerie. În această luptă am pierdut pe eroina noastră, voluntara Ecaterina Teodoroiu, care a căzut vitejește în capul plutonului ei, îmbărbătându-și soldații: *Înainte, băieți, nu vă lăsați, sunteți cu mine!*”.

La patru ani de la moartea Ecaterinei, în 4 iunie 1921, osemintele acesteia au fost deshumate și transportate la Târgu-Jiu, unde, pe 9 iunie, au fost depuse în cavoul din fața Primăriei. În 8 iunie, capitala țării a dat onoruri militare osemintelor eroinei sublocotenent Ecaterina Teodoroiu, care străbătuseră traseul Focșani-București-Râmnicu Sărat-Buzău-Ploiești. În gările acestor orașe, vagonul național rezervat eroinei a fost întâmpinat cu pietate și recunoștință. În Gara de Nord, vagonul acoperit de flori și îmbrăcat în verdeață și în tricolor, a fost primit de oficialitățile capitalei de numeroși bucureșteni. Cortegiul care urma să o însoțească pe eroină la Târgu-Jiu, format din două tunuri capturate de gorjeni, la Jiu și Mărăști, a parcurs străzile capitalei în uralele mulțimii. După terminarea războiului, Ecaterina Teodoroiu a devenit o eroină a României. A fost înmormântată în comuna Fitionești din județul Putna, osemintele sale fiind strămutate în iunie 1921 la Târgu-Jiu într-un mausoleu din centrul orașului, iar casa familiei Teodoroiu a fost amenajată drept casa memorială „Ecaterina Teodoroiu”.

Sursa: româniacultural.ro

Tlașadze Ana-Maria, clasa a VII-a A

Biserica „Sf. Elisabeta de Turingia” din Someșeni, cartierul nostru

Cartierul Someșeni este o zonă liniștită a municipiului Cluj-Napoca. În ultimii zece ani în cartier au apărut multe case noi, deoarece oamenii caută liniște și aer curat. Cartierul găzduiește aeroportul internațional și băile Someșeni, celebre în oraș.

Una dintre cele mai interesante clădiri se află în vecinătatea școlii, este considerată monument istoric și se numește Biserica „Sf. Elisabeta” și este celebră prin absida romanică din sec. al XIII-lea. Elisabeta de Turingia este cunoscută ca „Elisabeta a Ungariei”, descendentă a dinastiei arpadiene care a devenit celebră prin activitățile ei caritabile. După moartea soțului, s-a călugărit și a murit foarte devreme la vârsta de 25 de ani. A fost canonizată de Rusalii, în 1923.

Biserica romano-catolică a fost construită în secolul 13 după invazia tătară și reconstruită în forma actuală la 1530, de Mikola László. Altarul principal datând din 1807, a fost pictat de pictorul ardelean sas Berginan László. Multe spitale din Europa – Bonn, Bratislava, Budapesta, Viena.

Ungur Laura, clasa a V-a B
Coordonator, prof. Mihai Alina

Ziua națională a lecturii

Este important să citești, mai ales când ești copil. Nu te poți dezvolta, dacă nu citești. Din păcate, din ce în ce mai mulți copii refuză să citească, abandonează repede o carte, după primele pagini. Unii consideră că cititul este un chin, unora consideră că a citi este o pedeapsă.

Pentru a-i încuraja pe copii și chiar pe părinții lor să descopere sau redescopere bucuria de a citi, anul acesta s-a decis ca, la data de 15 februarie a fiecărui an, să se sărbătorească „Ziua națională a cititului”.

În 15 februarie școala noastră și-a modificat programul pentru a marca această zi cum se cuvine. Am citit mai mult ca de obicei și am văzut cum mulți colegi parcă și-au mai schimbat părerea despre citit. Mulți au fost surprinși de reporterii școlii noastre ... la citit.

Pentru că, de data asta, nu i-am surprins făcând năzbâtii, doamna profesoară Mădălina Rus a realizat un panou la confecționarea căruia am ajutat și eu. Vă invit să-i identificați pe ... făptași și să le adresați felicitări.

Rostaș Raluca, clasa a VII-a C
Coordonator, prof. Rus Mădălina

Cei mici s-au întrecut pe ei înșiși! După ce au citit, au realizat singuri cărticele colorate, dar au dorit să-și păstreze identitatea și s-au pozat mascați. Șoricelul Druli e preferatul lor. Să-i căutați să vă spună povestea lui!

Pentru că am descoperit că nu prea cunoaștem biblioteca școlii, ne-am gândit că este o zi perfectă să îi facem o vizită doamnei bibliotecare și să frunzărim câte o carte. Ne-am făcut și câte o fișă de împrumut.

Ne-am găsit fiecare cartea preferată!

Unora dintre noi ne-a plăcut atât de mult această zi, încât au decis să înființeze un colț de lectură, permanent, în clasă. Mie mi-a plăcut foarte mult, așa că m-am decis să vi-l arăt, poate vă inspiră:

C O L T U L
I N T E L E C T U R A

TODAY A
reader
TOMORROW A
leader

O carte este un dar, pe care
il poti deschide iar si iar...

Zboară
depe
cu o
carte

CLUBUL
LECTUR
RĂTOIUL INTERZICE
ALISON RITCHIE

There is
where
my
honeybe

De la desen, la
lectură, începem
cu pași mici!
Dar siguri!

Cu doamna
învățătoare Denisa
Bucur, parcă e
mai interesant!

De la citit, la scris!
Alți pași mici, dar
siguri!

„Sunt două lucruri esențiale care te vor face înțelept – cărțile pe care le citești și oamenii pe care-i întâlnești.“
– Jack Canfield

„O cameră fără cărți e ca un corp fără suflet.” – Cicero

„Nu există prieten mai loial decât cărțile.”
- Ernest Hemingway

Uneori, este greu să începi, dar nu uita cuvintele unui scriitor de succes, Stephen King, care vă încurajează să nu vă dați bătăuți după primele pagini: „*Cărțile bune nu își dezvăluie secretul de la început.*“

Lingurar Alexandra (Sanda), clasa a VII-a A
Coordonator, prof. Mihai Alina

Ghiocelul cel curajos

Ghiocicii sunt primele flori care ne anunță venirea primăverii. Ascunși sub stratul de zăpadă, aceștia ne încântă privirea imediat ce stratul de omăt începe să se topească. La fel de bucuroși și încântați au fost și elevii Clasei Pregătitoare A, coordonați de cadrul didactic Pop Adina-Roxana când și-au înfrumusețat clasa cu o multitudine de ghiocici realizați sub diferite forme. Elevii Clasei Pregătitoare A au pictat, au desenat și au decupat ghiocici. Tot ei și-au confecționat o coroniță în formă de ghiocel.

Coordonator, înv. Pop Adina

LEGENDA GHIOCELULUI

Fiecare floare din cele care există are ceva cu care să ne bucure.

– Eu, a întrebat ghiocelul, așa mic și slab cum sunt ce bucurie pot face omului? Dar, iată, Iarna este în puterile ei. Peste tot e doar omăt. Într-o zi, mic, alb și plătând, ghiocelul își sună vesel clopoțelul.

– Cine îndrăznește să mi se împotrivescă? întrebă baba Iarna, scuturându-și cojoacele de nea și de țurțuri.

Se uită împrejur și zări ghiocelul.

– Tu erai? Am să te îngheț la noapte! strigă Iarna.

– Nu vă mâniați, babă Iarna și moș Omăt. Soarele mi-a trimis veste să mă arăt, răspuse ghiocelul.

Dar peste noapte, baba Iarnă și moș Omăt au chemat gerul în ajutor. A suflat și moș Crivăț.

– Unde ești, ghiocelule? N-ai înghețat? Mai cutezi să mi te împotrivești?

– Drept să vă spun, mi-a fost tare frig. Ba era să mă smulgă vântul. M-am pitit după un bulgăre de zăpadă.

Dacă și la noapte va fi tot atât de frig, am să mor înghețat, spuse cu tristețe ghiocelul. Soarele, auzind vorbele duioase ale ghiocelului, îi trimise în ajutor raze calde. Dis de dimineață, de sub plapuma de nea, au apărut o mulțime de ghiocci.

– Babă Iarnă, moș Omăt, hai să ne jucăm de-a prinselea! strigau veseli ghiocci.

Așa s-a dovedit ghiocelul mai tare decât Iarna, arătând că el este vestitorul primăverii. Dis de dimineață, de sub plapuma de nea, au apărut o mulțime de ghiocci.

Sursă: <https://educarpatia.wordpress.com/lectii-online/legenda-ghiocelului/>
Tonder Eduardo, clasa a V-a A

Primăvara în PixelART

Astăzi, la ora de educație plastică, am aflat că putem folosi foile de mate, nu doar la calcule, ci și să desenăm pe ele sau, mai bine zis, cu ele. Doamna profesoară ne-a prezentat ceva ce se numește pixel art. Unii dintre colegii care se joacă Minecraft știau deja despre acest pixel art, dar eu, nu.

Ne-a arătat ,apoi, câteva modele, imagini în pixel art, videoclipuri, unde a explicat pas cu pas cum se realizează. Pornind de la toate materialele arătate, am decis să facem buburuze și ghiocci pentru a ajuta la decorarea felicitărilor pentru 1 Martie.

A fost foarte distractiv și ușor, după ce ne-am obișnuit să numărăm și să înțelegem cum funcționează desenul acesta în pătrățele. Pe viitor am să încerc să fac și modele mai complicate.

Vamoș Teodora, clasa a VII-a A
Coordonator, prof. Neag Oana Cătălina

Târgul de mărțișoare

Doamnele învățătoare, împreună cu elevii de la clasele lor, au realizat târgul de mărțișoare din acest an. Noi, elevii mai mari, am mers să vedem ce au făcut și să cumpărăm mărțișoare. Am fost surprinși să vedem cât de pricepuți sunt cei mici și cât de frumoase sunt mărțișoarele realizate de ei.

Au realizat chiar și o ramă cu care să își facă poze. Au fost foarte drăguți elevii și le-am făcut câteva poze să îi vedeți.

Concluzii...

1. Dacă dai cu agheasmă în casă, ești retrograd; dacă aprinzi bețișoare tibetane, ești open minded;
2. Dacă faci o sfeștanie în casă, ești o babă bisericooasă; dacă îți aranjezi casa după principiile feng shui-ului, ai o viziune largă și modernă;
3. Dacă ții posturile de patru ori pe an (cam un sfert de an adică), ești un habotnic; dacă ești vegetarian tot anul, eventual vegetarian extremist, care mănâncă doar fructe căzute din pom, ești o persoană cool;
4. Dacă zici că mergi duminica două ore la biserică, ești un fanatic; dacă zici că ești membru în Mișcarea Pentru Integrarea Spirituală în Absolut sau în orice sectă new age și că îți petreci patru ore pe zi la întâlnirile lor, ești un om cu căutări spirituale autentice;
5. Dacă dai zece lei la Biserică, ești un fraier care îi încurajează pe hoții de popi; dacă îți donezi salariul, casa și mașina la o sectă new age, ești un om care încurajează progresul omenirii;
6. Dacă zici că te rogi jumătate de oră dimineața și zece minute seara, ești din Evul Mediu; dacă zici că faci două ore yoga dimineața și două ore seara până îți rupi spatele și vezi stele verzi și roșii de la vizualizarea chackrelor, ești o persoană spirituală;
7. Dacă porți la vedere o cruciuliță la gât sau îți pui o iconiță pe birou la serviciu, îi „ofensezi” pe alții și riști să-ți ridici HR-ul și CNCD-ul în cap; dacă porți brățări cu cruci întoarse, ironii sau chiar mesaje obscene față de creștinism pe tricou, sau dacă îți pui pe birou idoli egipteni cu pisici și statuete negricioase cu Baal, ești un nonconformist;
8. Dacă dai un citat din Paisie Aghioritul, eventual pe acela cu „Oamenii depărtați de Dumnezeu sunt cei mai nefericiți din lume, și în viața aceasta, și în cea viitoare, cea veșnică”, vei fi luat în bătaie de joc. Dacă dai un citat din Osho, eventual pe acela cu „oriunde se întâmplă să vă aflați, acolo trebuia să ajungeți”, vei fi lăudat pentru cât de „evoluat” ești.

Amza Denis, clasa a VI-a A
Coordonator, prof. Iederan Iustin

Doamne, astăzi plec la școală!

Doamne, astăzi plec la școală
Soarele-mi zâmbește afară.
Și îl rog pe Dumnezeu
Să mă ajute mereu
Că voi începe un an greu.
Doamne, ce m-aș face eu
Fără ajutorul Tău.

Îți mulțumesc Ție Doamne
În fiecare zi,
Că pot să merg la școală
La fel ca alți copii.
Aici sunt ocrotit, iubit și apreciat,
De dragii mei profesori
Ce viața mi-au schimbat.

Mănăsturean Emanuela, clasa a IV-a A
Coordonator, prof. Păvăluță Mihaela

Candy Land

Noaptea trecută am avut un vis foarte interesant. În acel vis eram în Candy Land (lumea dulciurilor) și totul era construit din ele. Pentru a înțelege visul meu doresc să vă descriu un pic acel loc: era că o pajiște foarte mare, unde totul era colorat, dar semăna foarte bine cu locul în care mergeam în vacanță cu părinții, vara.

În visul meu, copacii erau acadele roz cu dungi, norii erau vată de zahar roz, iar casele erau făcute din acadele și din pișcoturi. Pământul era de fapt ciocolată neagră peste care erau puse bomboane colorate și glazură verde. Oamenii erau din turtă dulce și aveau o piscină cu ciocolată caldă în care pluteau bezele. M-au chemat și pe mine să fac o baie, dar mi-a fost teamă.

Totul mirosea delicios și îmi venea să mușc din fiecare. Toate lucrurile

era dulci și colorate. Am mâncat câteva bomboane dintr-o ramură de copac. Au fost delicioase. Apoi, am gustat și din pământ. După aceea, mi s-a făcut sete, însă nu aveam nimic de băut. Am observat o fântână cu suc de fructe de culoare portocalie. Lângă ea se afla o masă cu pahare din sticlă de zahăr și am luat unul. Mi-am turnat suc și mi-am potolit setea. Când am vrut să intru în casa de turtă dulce, m-am trezit și nu am mai putut intra. Așa că am făcut acest desen bazat pe visul meu pentru a nu uita aventura în Candy Land.

Mnerie Miruna, clasa a VII-a A
Coordonator, prof. Neag Oana Cătălina

În căutarea lui Dory

Astăzi, am aflat povestea lui Dory, un peștișor regal, cu sânge albastru, foarte uituc, care se pierde de familia sa. De asemenea, am învățat despre caracatiță, că are șapte brațe, trei inimi și că se poate camufla. Am parcurs, împreună drumul înapoi spre „acasă”, alături de Dory și prietenii săi și am observat cât de important este să ai o familie iubitoare, dar și să oferi iubire, la rândul tău.

Derulând firul poveștii, iată ce au creat copiii claselor a I-a A și a I-a B.

Coordonator, învă. Bucur Denisa și învă. Chețan Mădălina

Olimpiada la Limba Rromani

În data de 2 aprilie, la Liceul „Dan Pavel” din Câmpia Turzii a avut loc Olimpiada de Limba Rromani, faza județeană. La organizarea ei au participat profesori din județul Cluj, printre care și învățătorul meu. Eu am vrut să particip la această olimpiadă, dar din păcate nu știu încă atât de bine limba rromani. Am colegi care sunt mult mai buni decât mine și au mers ei. Poate la anul am să știu mai bine și am să particip și eu.

Aici sunt poze cu copiii și cadrele didactice care au participat la masa festivă de la finalul activității.

Expresii și cuvinte în Limba Rromani

Fără să-ți dai seama probabil, folosești în fiecare zi o grămadă de cuvinte din limba rromani. Dar româna nu este singura limbă de pe fața pământului care a împrumutat cuvinte din limba rromilor. În acest moment, milioane de oameni din toată lumea vorbesc rromani, care are o gramatică elaborată și multe subdialecte, inclusiv pe teritoriul României.

De exemplu, următorii termeni, sigur i-ai auzit și folosit, precum mișto (rr. mișto „bine”), baftă (rr. baht „noroc, șansă, destin”), bengos (rr. o beng „drac”), dilu (rr. dilo „nebun”), gagi (rr. gageo „nerrom”), a hali (rr. hal „a mânca”), lovele (rr. love „bani”), șucar (rr. șucar „frumos, bine”), a se pili (rr. piel „a bea”) sunt utilizați de un număr mare de vorbitori de limbă română fără ca aceștia să-și pună întrebări cu privire la originea lor. Termeni precum cei enumerați mai sus au intrat în argoul anumitor grupuri/ categorii sociale etc. În cele ce urmează, vă oferim o selecție de cuvinte și expresii în limba țigănească sau rromani.

Uite și câteva expresii: „Te trais but!” (La mulți ani!); „Dobroituca” (Bună Ziua); „Socares?,” (Ce mai faci?), „Socares prala?” (Ce faci frate?), „Mai bes hatan” (Stai puțin), „Haida care” (Hai acasă); „Sar busos?” (Cum te cheamă?); „Chechibars satu?” (Câți ani ai?).

Coordonator, înv. Demeter Claudia

Dalai Lama și Cei trei R

Un faimos citat din Dalai Lama spune așa: „Urmează cei trei R: respect pentru tine, respect pentru alții, responsabilitatea pentru toate acțiunile tale”. Ponind de la acest citat, în parteneriat cu Școala Gimnazială Bonțida, care a propus această activitate, am discutat la oră cu doamna profesoară, am dezbătut idei, am desenat și am scris pe fișele de lucru. Apoi, am văzut și ce au făcut elevii din școala parteneră.

Mi-a plăcut foarte mult că am vorbit despre respect și ce înseamnă acest lucru. A fost greu să explicăm și să îl definim, dar cu ajutorul colegilor și a doamnei profesoare am reușit să facem o treabă bună.

Am aflat că a te respecta înseamnă a-ți defini propriul merit și propria valoare ca ființă umană. Gândiți-vă la acest lucru: dacă nu vă respectați, vă va fi mai dificil să respectați pe oricine altcineva. Deci, totul începe cu respectul de sine. Respectul de sine nu se construiește pe bani, aspect fizic, relații cu persoane sus-puse. Respectul este o stare complexă interioară, care are legătură cu propria persoană. Dacă te simți bine cu tine însăși / însuși numai când ai bani în buzunar, când arăți că o vedetă ... această stare nu mai e respect de sine. Este mândrie, este snobism, și o minciună să crezi că doar atât te-ar putea face vreodată fericit. Respectul de sine se descoperă prin greutăți pe care ai învățat să le depășești. Când știi ce poți, la ce ești bun, care îți sunt valorile!

Dacă vrem să fim respectați, tratați cu politețe, suntem și noi datori să oferim același lucru. Orice om trebuie respectat ca valoare în sine. Dacă ești în compania unei persoane care ți-a câștigat respectul

prin valorile sale morale, prin capacitatea sa profesională, prin generozitatea sa, înseamnă că de fapt acea persoană ți-a devenit model, mentor și că merită să-i acorzi o atenție deosebită. Și sprijin, desigur, dacă va avea vreodată nevoie.

Mai există respect pentru membrii familiei – doar pentru că formează familia ta. Pentru prietenii tăi – pentru simplu fapt că îți sunt alături, poate de multă vreme. Pentru colegii tăi – pentru că lucrați sau studiați împreună și ocazional vă ajutați unul pe celălalt. Pentru vârstnici – pentru că și noi, ajunși la vârstă senectuții, am dori ca cei mai tineri să ne trateze cu politețe și să ne sară în ajutor când avem nevoie. Vom primi și noi, la rândul nostru, același respect pe care îl oferim. Aici, o să spuneți că nu e

chiar așa. Dar valori precum respectul se propagă în societate într-un mod original. Dacă nu credeți, faceți chiar voi un experiment și va veți convinge. Respectul se mai acordă și muncii pe care o depunem. Nu muncim doar ca să avem bani, muncim pentru că vrem să facem o treabă bună, folositoare.

Cum arăți respect altora? La fel ca și cu tine însuși, când dai dovadă de respect față de ceilalți, dai valoare ființei și idealurilor lor. În plus, vei face pe cineva să se simtă bine acordându-i respect. Una dintre cele mai bune modalități de a arăta respect pentru cineva este de a-i asculta, cu atenție punctul de vedere. Evident, nu vom fi întotdeauna de acord unii cu alții cu privire la fiecare subiect (atenție, nu ar trebui să adoptați niciodată un punct de vedere cu care nu sunteți de acord!), dar ar trebui să ne permitem reciproc să avem și să ne exprimăm propriile opinii – indiferent dacă suntem de acord sau nu cu ele.

Demeter Daria, clasa a VII-a A
Coordonator, prof. Neag Oana Cătălina

Gânduri în versuri...

Le păstrez veșnic respect
Celor ce mi-au dat povață
Nu mai am nici un regret
Am trecut timid prin viață.

Așternute-s peste noi,
Amintirile păstrate,
Ne privesc printre cărări
Toate parcă sunt doar șoapte.

Nici nu știu ce fac aici
Totul e făcut din sticlă
Am uitat că sunt în vis
Și că amintirea-i frică.

Gerebeneș Andreea, clasa a VIII-a A

Când e bullying, când nu e?

BULLYING?

Când cineva face sau spune ceva care te doare **NEINTENȚIONAT** și nu o mai repetă este **nepoliticos, necuviincios, obraznic, necivilizat!**

Când cineva face sau spune ceva care te doare **INTENȚIONAT** dar nu o mai repetă este **rău, dușmănos, sarcastic, crud.**

Când cineva face sau spune ceva care te doare **INTENȚIONAT** și nu se oprește nici când îl rogi să se oprească este

bullie!

NU

plânge și nu te înfură, fiindcă încurajezi agresorul!
tăinuie ce ți se întâmplă, fiindcă agresorul trebuie oprit!
răspunde violent, violența atrage după sine alte gesturi violente!
rămâne în locul în care ai fost agresat!

Ce poți să faci?

Controlează-ți emoțiile – tachinarea nu poate fi prevenită mereu, nu putem controla ce fac ceilalți, dar tu poți să ignori ce auzi. În realitate, știi că nu ești așa cum îți spune un copil care vrea să te facă să plângi!

Anunță un adult în care ai încredere!
Transformă insulta în compliment!

EL ZICE:	TU ZICI
Aragaz cu patru ochi!	Mulțumesc că ai remarcat ochelarii mei!
Alergi ca o rață!	Mie îmi place cum alergi tu!
Ce bluză urâtă ai!	Tu ai un hanorac foarte frumos!

Mărturisiri din școală:

When I came to Romania, I played in my house for about 5-6 months. After that, my mom sent me to her childhood school. When I came to this school I thought it was bully-free; when I found out it wasn't, I was kind of surprised. After a week, I was doing well until a boy started bullying me. I was ok with it for a while, then it got worse each day. I let it slide for about 5 months, until I had enough. So I told the director. After that, everything was ok, I could relax. I'm happy now, he and I are almost friends. - Reguș Alin , clasa a VI-a A

Împreună ne gândim,
violența s-o oprim!

În cadrul unui proiect propus de Inspectoratul Școlar Cluj, noi clasa a VII-a B, am realizat un afiș pentru reducerea violenței fizice și psihologice în unitățile de învățământ școlar. Împreună cu doamna profesoară Iulia Butan și doamna profesoară Oana Neag am reușit să găsim idei pentru a realiza acest afiș.

Am urmărit să informăm copiii, să arătăm ce este bullyingul psihologic, respectiv care este efectul negativ al cuvintelor urâte și jignirilor între colegi. Am dorit să arătăm în acest afiș ce se simte o persoană în sufletul ei atunci când îi sunt adresate cuvinte urate.

CEI TREI PURCELUȘI

Împreună cu doamna dirigintă, Iulia Mânzat, am pus în scenă o piesă scurtă bazată pe povestea celor trei purceluși, poveste inspirată din manualul didactic „Cum să faci față conflictelor”. Vreau să o împărtășesc și cu voi pentru a trage și voi învățăminte referitoare la comportamentul antibullying. Iată povestea:

POVESTITORUL: Într-o dimineață devreme lupul a venit, a bătut la ușă și a urlat: - Vreau să intru! Dacă nu deschizi ușa, voi sufla până îți se va nărui toată casa. Apoi, te voi mânca!

LUPUL (sare din public și țipă furios): Asta nu e adevărat! Totul este o minciună! Realitatea este cu totul alta!

PURCELUȘUL (sare și el, nervos, din public și țipă): Ba este adevărat, cuvânt cu cuvânt! Pe șoriciumeu!

POVESTITORUL: Stați puțin, cine sunteți voi?!

LUPUL: Toată lumea îmi spune *Lupul cel rău*, dar numele meu este simplu: Lupul.

PURCELUȘUL: Nu știți cine sunt??! Sunt al treilea purceluș. Prietenii îmi spun doar Purci, iar lupul este un mincinos!

LUPUL: Pe cine faci tu mincinos?!

(Lupul și purcelușul se înfruntă din priviri.)

POVESTITORUL: Fraților, potoliți-vă! Cu țipete și violență nu rezolvați nimic. Hai să ne calmăm. Voi doriți cu adevărat să lămuriți această situație?

LUPUL ȘI PURCELUȘUL: Cu siguranță! Sigur asta nu poate rămâne așa!

POVESTITORUL: Atunci va trebui să respectați amândoi niște reguli: Fără țipete, fără înjurături și fără violență! Ascultați ce are fiecare de spus și nu vă întrerupeți! Stăpâniți-vă instinctele animalice! Puteți???

LUPUL ȘI PURCELUȘUL: Eu, sigur! Pentru mine e floare la ureche!

POVESTITORUL: Purcelușule, povestește-ne ce s-a întâmplat.

PURCELUȘUL: Toți visăm, în copilărie, la casa pe care ne-o vom construi. Frații mei au construit-o din paie și lemn, iar eu, pe a mea, din cărămidă. Într-o zi, am aflat că lupul ăsta dement, i-a speriat pe frații mei. Și ce e mai rău e că le-a dărâmat casele. Nesuferitule, criminalule!

LUPUL: Ridicol! E calomnie!

POVESTITORUL: Lupule, fără întreruperi, te rog. Și, tu, purcelușule, fără jigniri! Continuă!

PURCELUȘUL: Nu vă puteți imagina cât de îngrozit am fost când am auzit o bătaie în ușă și l-am văzut pe lup stând acolo. Încerca să îmi dărâme și mie casa, suflând cu putere. Am stat toată noaptea sub pat. Mi-e foarte frică! A spus chiar că o să mă mănânce! Asta-i tot! Și ăsta-i adevărul!

LUPUL (strănută cu zgmot): Scuzați-mă, dar nu mă pot opri din strănutat. Sunt răcit de luni de zile și nu reușesc să scap de guturai. Când am bătut la ușa primilor doi purceluși, am știut că sunt doctori și mă pot vindeca. Hapciu! Dar am început să strănut, să gâfâi și să mă înec. Am strănutat atât de tare, parcă era o tornadă, și casele s-au dărâmat. N-am vrut! Pe blana mea! Când am ajuns la al treilea purceluș,

eram deja atât de frustrat și de furios, încât i-am spus că îl mănânc dacă nu mă ajută. Dar asta e ridicol! Nu aş mânca nicicând un purceluș, eu sunt vegetarian! Țasta e ADEVĂRUL!

POVESTITORUL: Deci tu, purcelușule, crezi că lupul a dărâmat casele fraților tăi și când a apărut la ușă, te-ai temut că o va dărâma și pe a ta și te va mânca. (Purcelușul aprobă, dând din cap.)

Tu, Lupule, spui că ai o răceală rea, destul de puternică să dărâme o casă. Căutai un doctor care să te vindece și erai mândios că niciunul nu a vrut să te ajute.

LUPUL: Eu vreau doar să scap de guturai!

PURCELUȘUL: Eu aş dori să mă simt în siguranță în casa mea. Nu vreau să fiu mâncat de Lup sau de oricine altcineva! Și nu vreau să îmi fie amenințată familia!

POVESTITORUL: Bine, am aflat ce dorește fiecare. O soluție ar fi ca pucelușul să îi vindece lupului răceala, iar lupul să-i fie recunoscător și să nu-i facă nicidată rău lui sau fraților lui. Sunteți de acord? Ce părere aveți?

LUPUL: Eu? Sunt foarte de acord! Hapciu!

PURCELUȘUL: Dacă lupul e sincer, și eu sunt de acord.

POVESTITORUL: Minunat! Dați-vă mâna! Iată o poveste cu happy-end!

SPECTATORUL: Stați puțin! Asta-i o poveste de adormit copiii naivi! „Lupul își schimbă părul, dar năravul

ba!” Ar trebui să vă amintesc de lupul care i-a mâncat pe cei doi iezi ai caprei și care se jura că nu a fost el? Sau ați uitat oare de soarta Scufiței Roșii și a bunicuței ei? Câtă prefăcătorie! Lupul ăsta este un mincinos, un ipocrit, un șarlatan și-un manipulator, vrea să ne prostescă pe toți. E un tâlhar și-un criminal!

(Din sală se aude: Așa e! E un criminal! La închisoare cu el sau la Grădina Zoologică!)

LUPUL☹ (vine trist în fața publicului): Nu este corect să mă judecați după faptele fraților mei. Ei și-au primit pedeapsa, după cum știți. Și dacă tot s-a apelat la povești, vă amintesc de Mowgly care a fost crescut de Akena și de haita ei, vă amintesc cum ați plâns când ați citit „Colț Alb”, iar legenda lui Romulus și Remus care au fost crescuți de o lupoaică e celebră. Eu nu vreau decât să îmi dați o șansă să

vă arăt cum sunt cu adevărat!

Balint Denis, clasa a V-a A
Coordonator, prof. Mânzat Iulia

Ne place place să reciclăm!

„Eu iubesc orele de Arte vizuale și abilități practice. Îmi place ideea doamnei învățătoare de a recicla. Am adus la școală materiale reciclabile (cofraje de ouă și tuburi de carton) din care am confecționat diferite obiecte și jucării. A fost o activitate foarte interesantă și atractivă. Cel mai mult mi-a plăcut cum mi-au ieșit iepurașii!”- Ana Rostaș, clasa a II-a B

„Îmi place să pictez, sunt foarte bucuroasă atunci când învăț lucruri noi. Sunt încântată de toate obiectele pe care le am făcut, dar cel mai mult îmi place coronița cu flori de primăvară.” - Raisa Cuti, clasa a II-a B

Coordonator, prof. Demeter Claudia

Personajul meu preferat

Eu mă numesc Darius Ludvig și sunt în clasa a V-a B. Aș dori să vă prezint personajele mele preferate: Spiderman și Buburuza.

Spiderman este un personaj care a apărut prima dată în revista de benzi desenate *Amazing Fantasy* (august 1962), fiind creat de Stan Lee și Steve Ditko, pentru Marvel Comics. Omul Păianjen este de fapt un tânăr student, orfan de ambii părinți, pe nume Peter Benjamin Parker, care locuiește împreună cu unchiul Ben și mătușa May în cartierul Queens din New York și care trece prin tot felul de aventuri interesante, în încercarea lui de a salva lumea de oamenii răi.

La o demonstrație științifică, un păianjen a coborât pe pânza sa și și-a intersectat drumul cu cel al unei unde radioactive. Apoi, Peter a fost muscat de păianjen la ceafă. Așa și-a dobândit acesta puterile sale de păianjen. Eu am văzut toate cele nouă filme cu Spiderman, dar preferatul meu este „Uimitorul Om-Păianjen” 1 și 2.

Buburuza din „Miraculos”: Buburuza și Motanul Negru este un alt personaj din desene care îmi place foarte mult. Marinette Dupain-Cheng este protagonista principală din acest desen. Ea este studentă la clasa domnișoarei Bustier la Collège Françoise Dupont din Paris, Franța, și un designer de modă în devenire care vrea să aibă propria ei marcă într-o zi. Marinette se transformă în supereroina Buburuza, câștigând puterea creației pentru a-i opri pe Hawk Moth și pe răufăcătorii săi. Ea este liderul echipei franceze de supereroi „Miraculos”.

În „Syren”, maestrul Wang Fu traduce o carte de vrăji veche și găsește o modalitate de a face *miraculosurile* să se formeze în diferite power-up-uri. El găsește modul aqua la pornire și Marinette îl folosește, devine Aqua Bug, Ladybug, dar poate respira sub apă și are un costum special de aqua.

Mie îmi place foarte mult și să desenez. Eu am desenat și aceste două desene pe care le vedeți cu personajele mele preferate.

Ludvig Darius, clasa a V-a B
Coordonator, prof. Mihai Alina

My Favorite Teacher

I am thankful to all my teachers, I don't want there to be any difference. Every teacher makes me learn new things every day. It does get boring sometimes, that's why we have recess. The subject I like most is math, but all my teachers make me learn things. They teach us a lot of things, like biology, geography, physical education, English, French and oh yeah, can't forget chemistry! But every single teacher has their own Special Abilities.

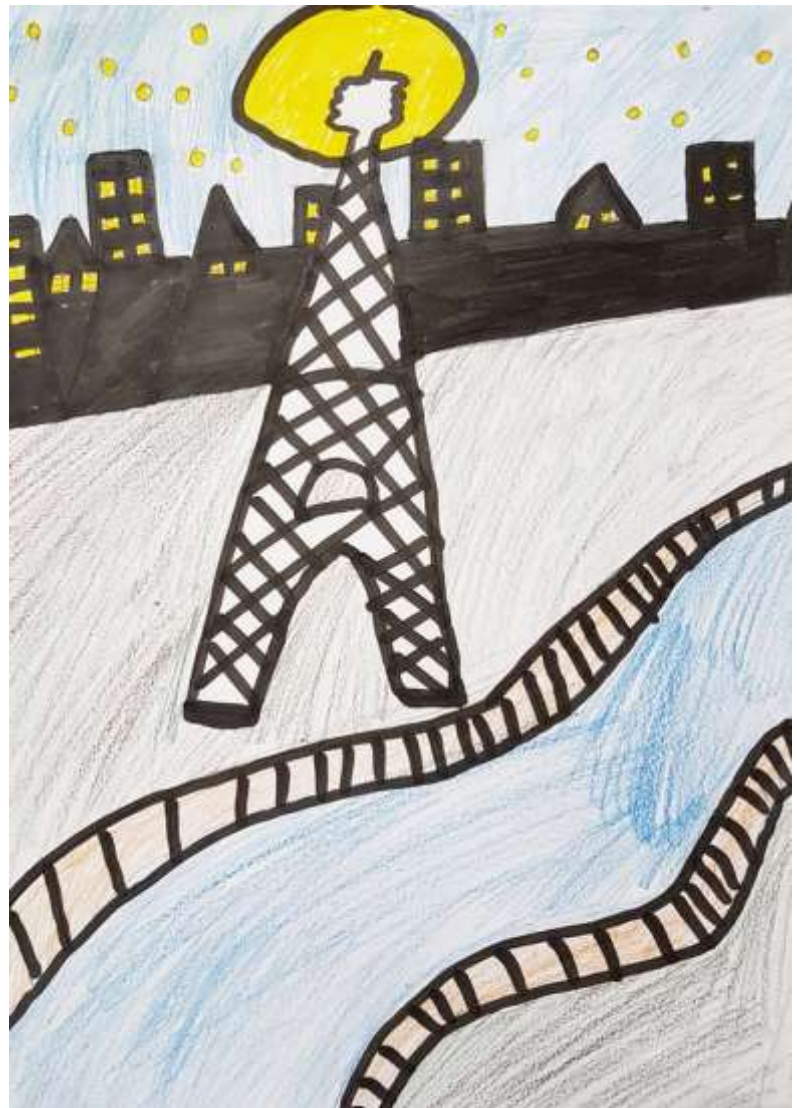
Reguș Alin, clasa a VI-a A
Coordonator, prof. Naciu Ștefan

Comptines

Un, deux, trois
Sur les toits
Quatre, cinq, six
Tape tes cuisses
Sept arrive
En dérive
Huit, neuf, dix
Fleurs de lys

Un est un cheval marron
Deux nous chante une chanson
Quatre mange un abricot
Cinq lui offre un cadeau
Six est sage est joli
Sept, timide et poli
Huit préfère la nature
Neuf adore les aventures
Dix est bon et

J'ai compté en m'amusant!

Berei Ana, clasa a VII-a C
Coordonator, prof. Mihai Alina

De ce am o pasiune pentru fotbal?

Bună, sunt Cătălin Ursan și îmi place fotbalul. De ce îmi place, poate vă întrebați? Păi, îmi place foarte mult fotbalul pentru că îl practic și pentru că pot să îmi folosesc energia într-un scop bun. Sunt un copil foarte energic,, niciodată nu mi-a plăcut să mă uit la fotbal la televizor sau chestii de genul acesta. Nu mi s-a părut deloc interesant, chiar foarte plictisitor și nu sunt genul de om care să stea în pat cu semințe, uitându-se la meci. Este mai bine când joci fotbal cu prietenii și e mult mai distractiv decât să îl privești. Fotbalul mă ajută foarte mult pentru că

sunt un copil energic, după cum spuneam, și treptat am dezvoltat o pasiune pentru fotbal.

În momentul de față, fac parte din echipa de fotbal „Sporting Dezmir” pe post de fundaș. Joc de puțin timp, dar mă descurc destul de bine. În două luni am progresat destul de mult, pentru că muncesc, dar și pentru că am un antrenor super bun, domnul Marian. Acesta este ca un prieten pentru noi și este un om care ne învață foarte multe. Cu timpul, vreau să merg mai departe la ”U Cluj” care este o echipă foarte bună. Mă gândesc că o să încerc să îmi fac chiar o carieră din fotbal.

Ursan Cătălin, clasa a VI-a A
Coordonator, prof. Neag Oana Cătălina

Filme și seriale

„Familia Addams”, în engleză ”The Addams Family”, este o familie fictivă, creată de un desenator american Charles Addams. Fiind numită după Charles Addams, membrii familiilor Addams sunt: Gomez, Morticia, unchiul Fester, Lurch, bunică, Wednesday, Pugsley/Pubert Addams și Thing.

Familia Addams este o inversiune satirică a familiei americane ideale; un clan excentric și îmbelșugat ce se delectă în macabru și sunt incoștienți (sau chiar nu le pasă) că ceilalți îi cred bizari sau înfricoșători. Au apărut inițial ca un grup a 150 de panouri de desen unice, dintre care jumătate au fost publicate în revista The New Yorker între debutul lor în 1938 și moartea lui Addams în 1988. De atunci, familia a fost adaptată în seriale de televiziune (atât în acțiune pe viu, cât și animate), filme, jocuri video și un musical.

Clasică poveste despre familia de ciudați într-o variantă mai grotescă decât prevede legea! Avem parte de o bogată suită de situații comice, plină de neprevăzut, bărbați carismatici și femei detașate, tirade demențiale și ambiente bizare. Prestația actricească, limbajul non-verbal de mare efect într-o variantă umbros-șireată tipică. Regizorul vrea să ne dea impresia unui tărâm unde hidosul are accente haioase, iar epica vine de la sine completând cu stil acest mixaj incitant. Partea mea preferată este sfârșitul filmului, pentru că la sfârșit toată lumea îi acceptă și observă că nu sunt răi, ci au un suflet bun.

Filmul „Goosebumps: Îți facem părul măciucă” - Încă de când am văzut posterul filmului ”Goosebump” pentru prima dată acum câteva luni am zis că filmul acesta trebuie văzut! Goosebumps Partea I (titlu original: Goosebumps) este un film american de animație pe calculator și acțiune live din 2015, regizat de Rob Letterman. Rolurile principale au fost interpretate de actorii Jack Black, Dylan Minnette, Odeya Rush, Amy Ryan, Halston Sage, Ryan Lee și Jillian Bell. Scenariul este bazat pe seria de cărți pentru copii Goosebumps scrisă de R.L. Stine, pe baza căreia s-a realizat și un serial TV în anii 1995-1998. Scenariștii filmului sunt Scott Alexander, Larry Karaszewski și Darren Lemke.

Acum după ce am vizionat acest film pot spune că este un film care trebuie văzut. A avut acțiune, comedie și monștri. A fost o combinație perfectă pentru un film bun, dar și cu o poveste interesantă. Actorii sunt simpatici, efectele superbe, multă acțiune și creaturi bine făcute. Filmul seamănă cu „Jumanji” doar că aici este vorba de cărți. Un film super, plin de efecte, care sigur o să vă placă. Un pic și horror la unele faze, dar prea puțin, în mare, este de comedie. Mie mi-a plăcut filmul și îl recomand să fie văzut și de voi. Merită!

Filmul „Goosebumps 2: Halloween bântuit!” Continuarea se învârte în jurul a trei prieteni care trebuie să-l oprească pe Slappy The Dummy de la începerea apocalipsei de Halloween. În micul oraș Wardencllyffe, în noaptea de Halloween, doi băieți pe nume Sonny și Sam găsesc un manuscris numit „Haunted Halloween” într-o casă abandonată, care anterior fusese deținută de R. L. Stine. Când l-au deschis, ei l-au eliberat fără să știe pe Slappy, care intenționează să declanșeze o apocalipsă de Halloween cu ajutorul aliaților săi monștrii. Prietenii întâmpină accidental un nou val de necazuri condus de marioneta Slappy. Acum, Sonny, sora lui, Sarah, și Sam trebuie să lucreze împreună pentru a contracara complotul lui Slappy înainte ca totul să fie pierdut. Mi-a plăcut faptul că actorii au făcut o treabă bună, dar personajele cărora au trebuit să le dea viață au fost doar prost imaginate și prea plate. Ca și filmul anterior, Jack Black îl joacă pe R.L.

Stine în a doua jumătate a filmului, autorul real primește un cameo aproape de sfârșit. Este juvenil, desigur, și destul de prostesc, dar există unele dintre anxietățile pe care copiii le experimentează cu adevărat, iar umorul este deliberat și efectele speciale bune. Astfel că, apariția lui Jack Black, deși ne-am fi dorit mai mult, a fost în mod clar inutilă și a fost tratată ca o narațiune sau o explicație dacă nu ați vizionat primul film. Ar fi fost mai bine fără el dacă l-ar fi lăsat să facă asta. Primul film mi-a plăcut un pic maim mult, dar și acesta merită vizionat!

Varga Rebeca, clasa a VIII-a A
Coordonator, prof. Neag Oana Cătălina

Cărți și povești

„Singur pe lume” de Hector Malot este o carte care spune povestea unui orfan, micul Rémi, care trăiește în casa unei femei, tușa Barberin. Soțul acesteia, zidarul Jérôme, suferă un accident grav fiind astfel nevoit să îl închirieze pe copil unui proprietar de circ, Vitalis, care dădea mici reprezentații alături de un câțel, Capi, care-i conduce pe Dolce și Zerbino, alți câțel artiști și pe Inimioară, o maimuță dresată. Romanul se termină în momentul în care Rémi reușește să-și regăsească, cu ajutorul lui Mattia, familia.

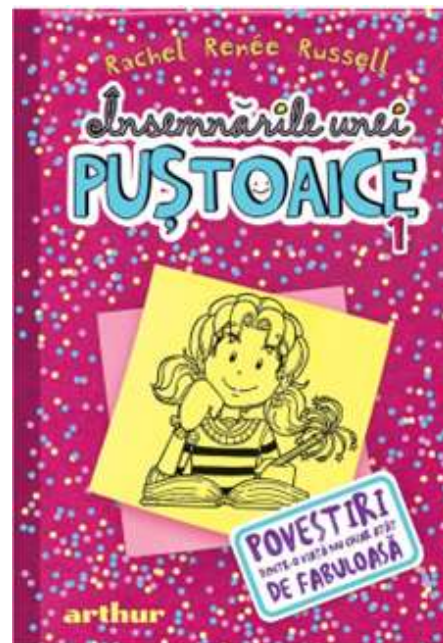
Pentru mine cel mai important moment al cărții este cel în care Rémi se întâlnește cu Mattia, care devine cel mai bun prieten pe care cineva l-ar dori vreodată. Noile aventuri cu Mattia mi s-au părut de mare clasă, iar învățăturile pe care toți le putem trage din această relație dintre doi copii nu pot fi decât valoroase. Cei doi prieteni pornesc într-o călătorie fantastică din Franța în Elveția, apoi iar în Franța și de aici în Anglia. Doi băieței și un câine obligați să se descurce în situații limită, niște ființe pentru care zicala „nevoia te învață” a devenit regula numărul unu pentru supraviețuire.

Nu dezvălui mai mult pentru că poate, poate mai sunt întârziată ca mine care vor citi romanul de acum încolo. Deși se spune că e un roman de citit la 12 ani pentru unii copii s-ar putea să fie prea dur, dar pentru cei care ajung la final este o lecție de viață din care ies cu siguranță iubindu-și și prețuindu-și mai mult părinții înțelegând într-un fel că e groaznic să fii „singur pe lume”, să tânjești după brațele mamei și mângâierile ei. Să nu ai o familie, un pat cald și o coajă de pâine ...

Varga Rebeca, clasa a VIII-a A
Coordonator, prof. Neag Oana Cătălina

În cartea „Însemnările unei puștoice” de Rachel Renée Russell povestea începe cu Nikki, care la începutul clasei a opta se mută la o școală nouă, Școala Generală Wetchester. Aceasta este o școală de snobi, la care puțini își permit să plătească taxa. Fiind exterminator de gândaci, tatăl lui Nikki a primit o bursă de la ȘGW. Fata nu vrea să spună nimănui asta, pentru că toată lumea ar râde de ea, mai ales MacKenzie, cea mai populară fată din școală și o snoabă absolută. Aceasta nu o suportă pe noua ei colegă și va deveni adversara ei. Nikki nu e cu siguranță o fată populară, ci din contră. Singurele ei prietene sunt Chloe și Zoe. Nikki se îndrăgostește de Brandon, dar cu siguranță nu are nicio șansă să fie cu el, mai ales că Mackenzie și-a pus ochii pe acesta. Singura șansă a lui Nikki de a deveni mai populară este să câștige concursul de artă avangardistă.

Mi-a plăcut această carte pentru amuzamentul ei și pentru modul în care ne este descrisă viața lui Nikki. Știu că mulți adulți sunt împotriva cărților tip jurnal, spun că sunt o influență negativă, dar nu e neapărat așa. Recunosc, dacă o citești prea repede (adică la mai puțin de 10 ani), te poate influența, dar copiii mai mari vor înțelege că nu trebuie s-o imite pe Nikki sau alt personaj dintr-o carte tip jurnal.

Kulscar Diana, clasa a VI-a A
Coordonator, prof. Neag Oana Cătălina

Universul școlii din „Cișmigiu & Comp.” de Grigore Băjenaru

Adolescența a fost adesea pictată în culori vii, însă albastrul lacului Cișmigiu, griul orelor lungi de școală, roșul geloziei și al micilor trădări, verdele copacilor din eternul parc Cișmigiu îi dau o frumusețe aparte tabloului lui Grigore Băjenaru.

Prin ochii lui Grigore, un elev de la liceul Lazăr din București, universul se croiește în jurul profesorilor deosebiți, al glumelor colegilor, al euforiei pe care o aduce un 10 în teza de la română, al puterii pe care ți-o dă talentul de a scrie poezii romantice.

„O, cum mai înfioară vântul frunzele copacilor din Cișmigiu!” sunt cuvintele adultului ce își revede leagănul adolescenței. Brusc, lumea se întoarce la simplul freamăt al unei noi toamne din anii de liceu, când amuzamentul era firesc și toți profesorii erau considerați fundamente excelente ale celor mai memorabile amintiri.

Din primii ani de liceu, Grigore povestește despre porecele pe care le puneau dascălilor săi. Nume precum „Barbă”, „Atila”, „Barosanul” și „Crăcănel” sunt stâlpii de căpătâi ai legăturii ce se creează între liceeni și cei care le rămân alături pe parcursul celor patru ani, profesorii.

Toate glumele, toate „extemporalele”, toate prietenii și toate tezele copiate gravitează în jurul aceluiași parc Cișmigiu. Și după atâția ani în care fiecare dintre „lăzăriști” și-a țesut o viață. singurul care a rămas, iertător față de toți pașii care l-au părăsit, a fost Cișmigiul. Cred că fiecare avem un anume „parc Cișmigiu”, chiar dacă l-am ascuns adânc în sufletele noastre.

Indiferent de încercările prin care trec, oamenii rămân cu amintirile frumoase. Tocmai de aceea, la întâlnirea de douăzeci de ani ai vechilor „lăzăriști”, nimeni nu a pomenit nimic de ascultările lui Fischer de germană sau de ora de sport obositoare a lui Cioc. În final, tot ce a rămas au fost imaginile vii și colorate de altă dată și parcul Cișmigiu.

Bibliografie: Grigore Băjenaru, *Cișmigiu & Comp.*, Editura Agora, București, 2014

Ungur Denisa, clasa a VII-a B

Coordonator, prof. Cojocar Mariana

Versuri...

*Cartea te ajută-n viață
Îți dă sfaturi și te-nvață.*

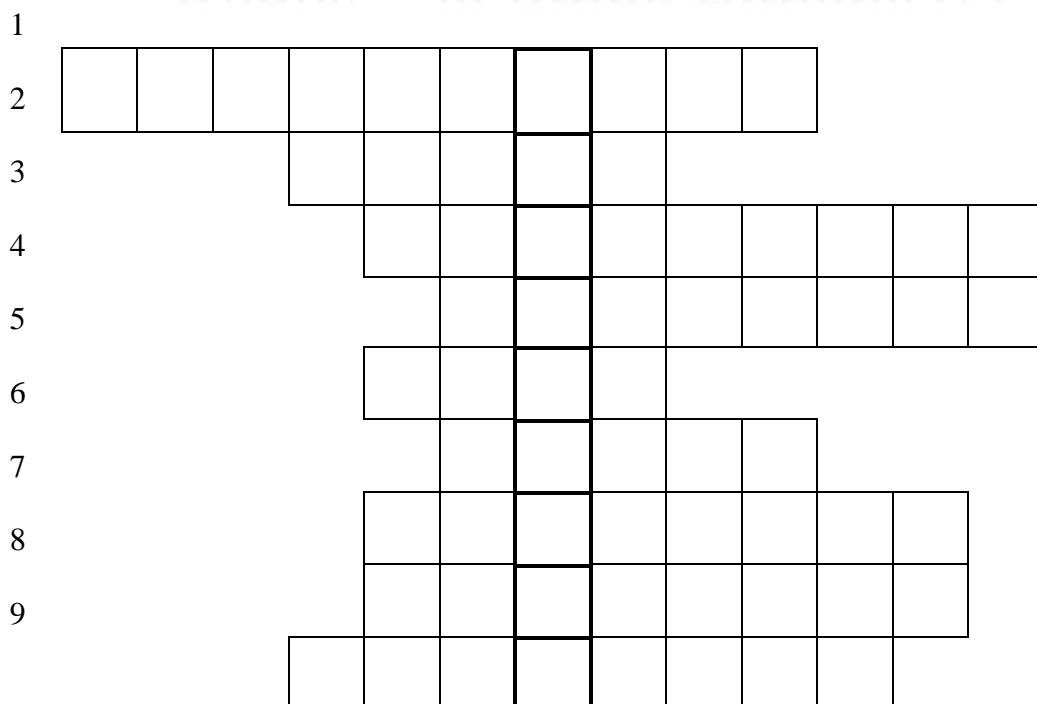
*Cartea-i prietena ta
Tu să mai citești din ea!*

*Cartea te va educa,
Să citești te va-nvața!*

*Să scrii, chiar, să socotești,
Dar depinde ce citești!*

Rebus...la limba română?!?

1. Partea de vorbire care denumește un obiect este un
2. În enunțul „Sala este plină.”, „Sala” este un substantiv
3. Substantivul cu funcția sintactică de subiect sau de nume predicativ este în cazul
4. Pronumele este partea de vorbire care ține locul unui substantiv într-un enunț.
5. Predicatul verbal este exprimat prin
6. Complementul indirect este în cazul
7. Pronumele personal de indică respectul față de o persoană.
8. În enunțul „Cartea de gramatică este nouă.”, atributul substantival prepozițional stă în cazul
9. Pronumele are forme doar pentru persoana a III-a, cazurile Dativ și Acuzativ.

Bibliografie: Dragomirescu, Adina (coord.), „Gramatica limbii române pentru elevi și profesori. Sinteze și exerciții”, Editura Corint Educațional, București, 2022

Țurcă Romina, clasa a VIII-a B
Coordonator, prof. Cojocaru Mariana

Cuvinte cu literele pierdute...

Oare știi ce litere lipsesc în aceste propoziții de mai jos? Le poți ghici, oare?

De data aceasta, veverița nu a _sit la pli_ are. Era t_amna
t_ rz_ , apr_ pe de nceputul_ernii. Plo_ mărunț și _rba_ _glbenise.
_re m_ncar_ ii va ajunge pana la primăvara viit_re?

Școala Gimnazială „Traian Dârjan” Cluj-Napoca
Adresă: Strada Traian Vuia nr.76, Cluj-Napoca
Telefon: 0264 416 137 E-mail: scoaladarjan@gmail.com